68ste JAARGANG No. 8114 — DONDERDAG 15 MAART 1951 — VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Agent Curacao WITCOM Tel. 1991

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3358 — Administratie 355C.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Agent Aruba Mario S. Arends

De Plaatsvervangers

Gromyko doet wat water in de wijn

Bestudeerd wordt, of het genoeg is

Parijs — Gromyko, de afgevaardigde van de Sovjet-Unie op de conferentie van plaatsvervangers, heeft zich Woensdag verenigd met een van de drie punten van de voorgestelde Westerse agenda voor de conferentie van de ministers van buitenlandse zaken van de Grote Vier en hij diende nieuwe redacties in van twee punten van de ontwerp-agenda van de Sovjet-Unie.

Gromyko aanvaardde het Westerse agendapunt: Vraagstukken met betrekking tot het herstel van de Duitse eenheid en voorbereiding van het vredesverdrag met Duitsland. De opnieuw geredigeerde punten van de Russische agenda hadden betrekking op Duitslands demilitarisatie, de oorzaken van de spanning en vermindering van de strijdkrachten der grote mogendheden.

De Westerse afgevaardigden verklaarden, dat deze nieuwe redacties bestudering vereisten. In de nieuwe versie van het eerste Russische agendapunt heeft Gromyko de verwijzing naar de overeenkomst van Potsdam en de demilitarisatie van Duitsland, die hij een brandende kwestie noemde, gehandhaafd. De Sovjet-Unie wenste nog steeds, dat het vraagstuk van Duitslands demilitarisatie bovenaan de agenda geplaatst wordt.

De nieuwe redactie van het eerste Russische agendapunt slaat op: het naleven door de Grote Vier van de overeenkomst van Potsdam aangaande de demilitarisatie van Duitsland. In de vorige redactie werd ook gewaagd van het verhinderen van remilitarisatie van Duitsland.

Het andere gewijzigde Russische agendapunt luidt thans: Het onderzoeken van de oorzaken van de huidige internationale spanning in Europa en van de middelen ter verzekering van een werkelijke en duurzame verbetering in de betrekkingen tussen de Sovjet-Unie, de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk, waarbij inbegrepen de kwestie van de beperking van de strijdkrachten der Grote Vier.

Opperste Sovjet bijeen.

Moskou — Premier Josef Stalin was gisteren aanwezig op de gemeenschappelijke vergadering van de Raad van de Unie en de Raad der Nationaliteiten, die tezamen de Opperste Sovjet der Sovjet-Unie vormen. Hij werd gedurende verscheidene minuten door de afgevaardigden luide toegejuicht. De minister van het leger, Wassilefsky, van marine, Yoemasjef, en de maarschalken Worosjilof, Boelganin, Konjef en Zjoekof woonden de bijeenkomst bij.

De minister van financiën verklaarde, dat de huidige toewijzingen voor de defensie 21,3% van de begroting voor 1951/52 uitmaken. In 1940 was dit 32%. De totale inkomsten in het begrotingsjaar worden geraamd op 457.992.000.000 roebel, de totale uitgaven op 451.503.000.000 roebel. Ongeveer 40% van de begroting is bestemd voor de nationale economie.

Grotewohl roept tot eenheid.

Berlijn — De Oostduitse eerste minister, Grotewohl, heeft in de Volkskamer een regeringsverklaring voorgelezen, waarin om een vredesverdrag met Duitsland en hereniging van het land verzocht wordt. Grotewohl heeft de Westduitse kanselier, Adenauer, ervan beschuldigd „de Amerikaanse expansionistische politiek in Europa" te steunen, welke tot een derde wereldoorlog zou leiden. Adenauers plan voor de tot standkoming van de Duitse eenheid was op last van Amerika opgesteld. Adenauer wenste de verschillende standpunten ten aanzien van de kwestie der Duitse hereniging in het geheel niet te verduidelijken. Grotewohl verwierp de voorstellen van Adenauer. Hij riep het gehele Duitse volk op, zich „om de tafel te verzamelen om de vrede en eenheid van Duitsland te bespreken.

De Tsjechische samenzwering.

Praag — De Tsjechoslowaakse minister van defensie, generaal Cepicka, heeft bijzonderheden medegedeeld over de samenzwering, welke in het Tsjechoslowaakse leger gesmeed zou zijn „om de reorganisatie van het leger naar Sovjet-model te verhinderen en het tot een werktuig ten dienste van het Westen te maken". De betrokkenen hadden voorts de vorming van communistische cellen in het leger belemmerd en de uit de arbeidersklasse voortgekomen officieren tegengewerkt.

Naar Amerika.

Brussel — De Belgische minister-president Pholien zal vóór Pasen voor een „particulier bezoek" naar de Verenigde Staten vertrekken.

Koreaanse Campagne

Verbondenen rukken van af Woensdag Seoel binnen

De 38ste breedtegraad hangt weer in politieke balans

Tokio. — Amerikaanse en Zuid-Koreaanse manschappen zijn Donderdag Seoel binnengetrokken. Woensdag waren reeds patrouilles de Zuid-Koreaanse hoofdstad binnengetrokken, waar zij de vlag van de Zuid-Koreaanse Republiek op het parlementsgebouw hadden gehesen.

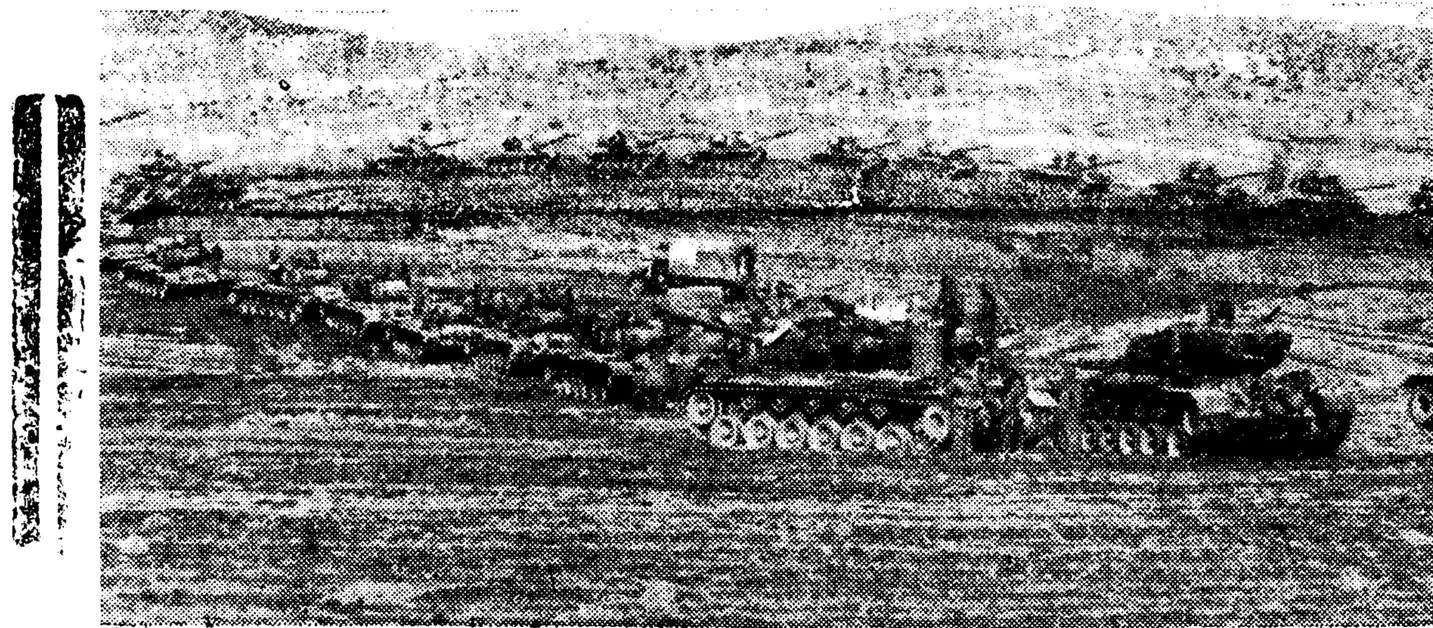
Een strijd van twee uren met 150 communisten ten Noordoosten van Joedongni was het enige contact in het laatste etmaal in dit gebied, zo wordt in een communiqué van het achtste leger gemeld.

Uit New York wordt gemeld, dat Noord-Korea in een rapport aan de voorzitter van de Veiligheidsraad de Amerikaanse en Zuid-Koreaanse strijdkrachten weer beschuldigd heeft van wreedheden tegen de burger-bevolking van Korea, in het bijzonder die van Seoel en het gebied van Intsjon, van stelselmatige plunderingen en van vernieling van culturele gebouwen. Dit is het vierde rapport van Noord-Korea; het heeft betrekking op de periode van September j.l. tot Januari van dit jaar.

In een tegenspraak van de Woensdagavond in Wallstreet verspreide geruchten, als zou de oorlog in Korea binnen enkele dagen beëindigd kunnen worden, verklaarde een woordvoerder van het ministerie van buitenlandse zaken, dat de communistische troepen nog vastbesloten schijnen de Verenigde Naties uit Korea te verdrijven.

In gewoonlijk wel-ingelichte kringen te Lake Success wordt verklaard, dat tussen Engeland en de Verenigde Staten besprekingen gaande zijn over de strategie der Verbondenen, indien hun strijdkrachten de 38ste breedtegraad bereiken. In delegatie-kringen wordt verklaard, dat de besprekingen van vertrouwelijke aard zijn wegens de militaire aspecten. Het Britse standpunt zou nog steeds zijn, dat de breedtegraad als uitgangspunt voor onderhandelingen zou kunnen dienen.

De „New York Times" zegt dat men „stilletjes zal afstappen" van het denkbeeld de hereniging van Korea door een militaire overwinning tot stand te brengen. Het blad haalt hierbij diplomaten der Verenigde Naties aan. Voorzichtig-aan zouden de Verenigde Staten de stelling overwegen, dat de militaire taak van de Verenigde Naties ergens bij de 38ste breedtegraad teneinde loopt en dat het volbrengen van de tweede taak — de hereniging van Korea — zal afhangen van de diplomatieke activiteit, die mogelijk veel tijd in beslag zal nemen, aldus het blad.

TANKS IN KOREA. — De taktiek, die de oude trekkers in Zuid Afrika tegen de zoeloe's en in Amerika tegen de Indianen toepasten, wordt heden door de Verbondenen in Amerika gebruikt: tanks worden in een gesloten cirkel opgesteld om aan alle kanten gedekt te zijn tegen de Rode aanval.

„La Prensa" conflikt

Buenos Aires. — De vakbond van Argentijnse krantenverkopers, welks boycot „La Prensa" reeds van 26 Januari af uit de circulátie houdt, heeft Dinsdag geweigerd een ander blad, dat voortdurend critiek op de regering van Perón heeft, namelijk het in Cordoba verschijnende „La Voz del Interior" te laten verkopen. De vakbond kwam tussenbeide, toen exemplaren van het blad werden uitgedeeld onder wachtende krantenverkopers. Het blad heeft een dagelijkse oplage van 45.000 en is een der bekendste provinciale bladen. De vakbond eist o.m., dat het blad alleen door de leden van de vakbond wordt verkocht.

Naar gisteren vernomen werd dreigde de boycot van de krantenverkopers ook andere uitgaven te treffen, waaronder het onafhankelijke dagblad „La Nación". Evenals „La Prensa" is „La Nación" een invloedrijk blad. De leider van de krantenverkopers, Napoleón Solleza, heeft „La Nación" beschuldigd van eenzijdige berichtgeving over het geschil van de vakbond met „La Prensa" en van herhaalde publicatie van commentaren over de toestand van de „gele pers van het continent, die onder economische overheersing van Wallstreet en de City staat".

DE SCHAT VAN SIR FRANCIS DRAKE.

Santiago de Chile — Volgens het dagblad „La Opinión" zou een Chileens marine transportschip klaar staan om uit Valparaiso te vertrekken teneinde de schat, die naar verluidt, bijna 400 jaar geleden door Sir Francis Drake op Juan Fernandez, het eiland van Robinson Crusoë, ter hoogte van de Chileense kust werd begraven, naar Chili te brengen. Een Catalinavliegboot is een maand geleden over het eiland gevlogen, nadat de Britse admiraliteit berichten had gepubliceerd betreffende enkele documenten en een mes, die daar werden gevonden. Het aandeel van de marine, aldus het blad, zou de economische situatie van Chili redden. Vele andere expedities hebben vergeefs naar de schat gezocht. Van officiële zijde is niets bekend gemaakt.

Rust in Barcelona hersteld

500 arrestaties droegen hiertoe bij

Barcelona. De burgerlijke gouverneur van Barcelona Alegria, is na een inspectietocht door de provincie in de hoofdstad teruggekeerd en heeft verklaard, dat de terugkeer tot de normale toestand thans verzekerd is.

De arbeiders van de metaal- en textielfabrieken te Mataro zouden Donderdag het werk hervatten. 95% van de arbeiders in Barcelona heeft Woensdag het werk hervat, nadat vliegende brigades van vakbondleiders waren rondgegaan om hierop aan te dringen. De arbeiders in de textielindustrie, voornamelijk vrouwen, staken nog.

Gemeld wordt, dat in totaal 500 arrestaties zijn verricht in de stad Barcelona.

Reuter meldt, dat tijdens de ongeregeldheden geen censuur op de berichtgeving uit Spanje is toegepast.

Sympathie staking

Rome. — Naar het Italiaanse blad „Unita" meldt, worden in diverse fabrieken in Turijn, Bologna en Florence sympathiestakingen gehouden naar aanleiding van de staking in Barcelona. De havenarbeiders in Civita Vecchia hebben in de straten gedemonstreerd. Voorts zouden Italiaanse arbeiders protesttelegrammen aan de Verenigde Naties hebben gestuurd en de Italiaanse regering een petitie hebben doen toekomen, waarin op terugroeping van de Italiaanse ambassadeur in Madrid wordt aangedrongen.

ENGELS—ITALIAANSE BESPREKINGEN.

Londen — De besprekingen tussen de Italiaanse premier De Gasperi, de Italiaanse minister van buitenlandse zaken Sforza en de Britse minister van buitenlandse zaken Morrison, zijn Woensdagmiddag geëindigd. Er zijn twee concrete resultaten bereikt, aldus Reuter, namelijk:

1e. Engelands bevestiging van de driezijdige verklaring over Triëst, waarin het teruggeven van geheel Triëst met inbegrip van de Joegoslavische zone aan Italië wordt voorgestaan, met de toevoeging, dat Engeland hoopt op verzoening tussen Italië en Joegoslavië;

2e. overeenstemming over het opnemen van Italiaanse arbeidskrachten in de Britse koloniën, waarvan de bijzonderheden via de diplomatieke kanalen bestudeerd zouden worden. Verder is een grondig onderzoek ingesteld naar de economische samenwerking en de grondstoffenproblemen en ook werd de positie van de Raad van Europa bestudeerd. De Gasperi verklaarde tegenover Reuter, dat zijn besprekingen met Attlee en Morrison volledig geslaagd waren.

Recht tot het hart

— Een ziel, die zich omhoog heft, neemt de wereld met zich mee.

het nieuws van vandaag

Nog vers ligt in ons aller geheugen het gedenkwaardig moment tijdens de begrotingsbehandeling van het vorig jaar, waarop de heer Kroon in de Staten meende een zeer voortvarend voorstel te doen: een centrale school op Barber, enkel om van achter de rug van de gemachtigde voor Onderwijs een papier te voorschijn te zien komen, waarop bleek te staan, dat dit voortvarende plan reeds in een vergevorderde staat van voorbereidingwas.

Het was voor het Bestuur, politiek gesproken, natuurlijk wel leuk om op deze wijze de wind uit de zeilen van de democraat te nemen, en de gemachtigde toonde dan ook een bereidheid tot belofte, die later niet geheel door de feiten gehonoreerd werd.

Al spoedig immers was die bereidheid niet meer 6 klassen groot, doch kromp samen tot twee: de 5de en de 6de. De argumenten waren: te kort aan leerkrachten; de huizen om hen te herbergen waren te duur, evenals het vervoer van de leerlingen uit de omliggende wijken naar het centrum.

Toen spitste zich elders de lokalennood met grote snelheid meer en meer toe. Een urgentieplan werd opgesteld, dat een volgorde aangaf, waarin de lokalennood gelenigd moest worden. En de zo gul beloofde Centrale school kwam in dit plan op een plaats te staan, waar hij voorlopig geen kans heeft meer dan een gulle belofte te worden. En daarmee is een ideaal voor de naaste toekomst tot een fata morgana gereduceerd.

De argumenten voor de geringe urgentie, die achter dit plan geplaatst wordt, zijn, dat er slechts 104 jongens van Banda 'bao de scholen in de stad bezoeken, waarvan er 33 op de volksscholen en 2 op de H.B.S. zijn, zodat er voor de Mulo slechts 69 overblijven. Deze leerlingen zijn over alle klassen van alle Mulo scholen in de stad verspreidt ,zodat hun afvoering geen verlichting van de lokalennood in de stad zal brengen en zelfs het bouwen van slechts twee lokalen voor hen, deze onttrekt aan scholen, waar de ruimte nood veel groter is.

Schoolruimte-probleem

De overige jongens, die op het ogenblik in het derde district hun parochiescholen bezoeken, vinden daar tenminste nog een onderdak, terwijl de kinderen in de stad zonder schoolruimte dreigen te blijven.

Van de andere kant mag bij het bepalen de urgentie van zulk een school niet alleen gekeken worden naar het gering aantal jongens, dat thans de Mulo bezoekt. In het verleden zijn de kinderen uit de stad op het punt van leergelegenheid steeds in hoge mate bevoordeeld boven die uit de koenoekoe. Er is dus veel voor te zeggen, dat de rollen nu eens eindelijk omgedraaid worden en dat de knoek d.i. Barber, op de eerste plaats komt.

In de naaste toekomst zullen er steeds meer goed onderlegde jongelui nodig zijn. Wij denken hierbij aan het zich uitbreidend aantal van degenen, die onder de autonome regelingen, die komen gaan, een of andere leidende functie zullen moeten vervullen. Wij denken aan verpleegsters, die misschien uit menig meisje, dat daarvoor een geschikt karakter heeft, zou kunnen groeien, ware het niet, dat de verre afstand van de stads-Mulo, haar voor altijd van dit voor onze gemeenschap zo noodzakelijke beroep scheidt.

En zo wurgt het schoolruimte-probleem in Barber een mooi en nuttig plan.

Onze Landvoogd "ad altiora vocatus"

Ir. Peters, "de stilte in de storm"

De bliksemflitsen, die uit de Hollandse hemel op de Antillen vielen zijn talrijker en van feller licht, dan wij ons zelfs in onze stoutste dromen konden verbeelden.

Na de verrassing van de benoeming van de heer P. M. Gorsira tot Gezaghebber van Curaçao, kwam de keuze van Z.E. Ir L. A. H. Peters, Gouverneur van de Nederlandse Antillen, tot Minister van Minuor.

Met de aanvaarding van het tot hem gerichte verzoek kwam er dus bovendien een einde aan de korte periode, waarin Ir Peters hier het Gouverneurschap heeft uitgeoefend.

Het is voor ons moeilijk op zulk een grote afstand te gissen, welke motieven de informatieve informateur er toe geleid kunnen hebben, de arm tot over de Atlantische Oceaan uit te strekken om de Ministerszetel van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen te vullen. Wellicht is des Gouverneurs bekendheid met de Amerikaanse mentaliteit en zienswijze, die hij door een jarenlang verblijf in Washington als landbouw attaché aan de Nederlandse Ambassade verwierf, daar niet vreemd aan. De vele, nog onopgeloste problemen in de Stille Oceaan, waarin zowel Nederland als Amerika gemoeid zijn, maken vertrouwdheid met de opvattingen van Uncle Sam wel gewenst.

Beter zijn wij in staat uit de kennis van de scheidende Gouverneur, zoals wij die in twee jarige ervaring verwierven, een gissing te maken van wat de toekomst met Ir Peters als minister van Minuor brengen zal.

Zijne Excellentie heeft zich immers in de twee jaren, waarin zij in dit Rijksdeel het hoogste gezag uitoefende, voornamelijk doen kennen als een man, die te midden van de neteligste problemen en de intricaatste verwikkelingen de nuchterste kalmte wist te bewaren. In de wervelwind van de politieke tornado's die in dit Rijksdeel gedurende zijn ambtsperiode vrijwel onafgebroken heeft gewoed, was hij de windstilte kern: een monument van kalmte: de man, die datgene deed wat alle anderen verzuimden: de man die het hoofd koel hield, zelfs in het heetst van de strijd.

Deze kwaliteit zal onze scheidende Gouverneur, vergissen wij ons niet, zeer wel te stade komen op Minuor, dat op het punt van tornado's en politieke verwikkelingen waarschijnlijk slechts hierdoor van de Antillen onderscheiden, is dat gelijksoortige beroeringen daar woelen op grotere d.i. internationale schaal.

Wij zien Ir Peters dus met vertrouwen gaan naar zijn nieuwe post. Met hem gaat immers een man met de kwaliteit, die Holland eens zijn „Gouden Eeuw" bezorgd heeft: met de kwaliteit van een Maarten Tromp, die de meest hopeloze situaties met succes doorworstelde uit kracht van het devies: „Ende despereert niet".

* * *

Ten gevolge van deze voor ons Rijksdeel zo eervolle benoeming, zijn wij echter zonder vertegenwoordiger van de Kroon en wordt de kwestie van een nieuwe benoeming voor die functie acuut. Wij zijn er zeker van dat men in Den Haag de omstandigheid niet over het hoofd zal zien hier met een Rijksdeel te doen te hebben dat overwegend katholiek is, zodat wij, hoezeer wij ook nog in het duister tasten omtrent de persoon van de opvolger, met stelligheid mogen aannemen, dat het een persoon zal zijn, die met het voorbeeld van zijn leven het hoofd van deze katholieke bevolking zal kunnen zijn.

CURACAO

OPEN BRIEF VAN MR I. C. DEBROT.

Mijnheer de Redacteur:

Er is mij bericht, dat in het blad „Nos Lucha" van 3 Maart mijn portret met onderschrift (een zegenwens) is verschenen.

Vanzelfsprekend zou ik hierop niet zijn ingegaan, ware het niet, dat propagandisten van een bepaalde verboden partij hieruit uit valse politieke munt trachten te slaan.

In het belang van de waarheid en van de K.V.P. verzoek ik U deze brief in Uw blad te plaatsen, terwijl ik ter geruststelling van alle wankelmoedige goedwillenden (kwaadwilligen zijn nu eenmaal bevooroordeeld en niet te overtuigen) met alle nadruk en zonder enig voorbehoud verklaar, dat genoemde publicatie zonder mijn toestemming of voorkennis is geplaatst (hetgeen gelukkig in ons land met persvrijheid niet nodig is).

Bedoelde publicatie blijft dan ook geheel voor rekening van de Redactie van genoemd blad, evenals ook alle insinuaties voor rekening blijven van die partij, die zich daarin een meesteres getoond heeft.

Ik hoop, dat hierdoor wederom één van de vele unfaire propaganda stunts de wereld is uit geholpen, maar illusies daaromtrent maak ik mij zeker niet.

Met hartelijke dank

Mr I. C. Debrot.

STUDIE CATALOGUS

De Openbare Leeszaal liet een handige catalogus van ruim 230 pagina's dik het licht zien van studie werken en boeken voor ontwikkeling.

Het is een zeer practisch werk, dat zijn nut wel zal bewijzen. In deze catalogus is opgenomen een overzicht van brochures, verslagen, dag week- en maandbladen, waarna dan ruim overzichtelijk de boektitels volgen, die rubrieksgewijs staan geclassificeerd. elke rubriek is weer alphabetisch op schrijversnaam onderverdeeld.

Achterin de catalogus is opgenomen schrijvers- en een trefwoorden register. Dit laatste register is handig. want men kan dan onmiddellijk 'n bepaald onderwerp, dat de lezer zou interesseren, terugvinden met verwijzing naar de rubrieken.

Voorts ligt het in de bedoeling geregeld een gedrukte aanvulling te laten volgen, zodat de gids ten allen tijde up-to-date blijft.

Het is een handig boekwerk, een uitstekende typografische verzorging, waarvoor de drukkerij Scherpenheuvel aansprakelijk is met een prettige omslag, waarvoor KLM's Douwe Nieuwenhuis het ontwerp leverde. Mej. J. Sprangers, die voor wat haar werkzaamheden als bibliothecaresse betreft niet zo aan de weg timmert, heeft haar lezersclientele hiermede een grote dienst bewezen.

ACJV BEPAALT STANDPUNT

In de gebruikelijke ankerplaats Club Trianon, hield de „Algemene Curaçaose Journalisten Vereniging" gisteren haar maandelijkse vergadering. Er werden tal van problemen besproken, o.a. werd uitvoerig van gedachten gewisseld over de principiele kwesties, welke de vorige week hebben geleid dat de heer Ad. Versney het secretariaatschap van de vereniging neerlegde en als lid bedankte. Ten aanzien van die kwesties werd een nieuw standpunt bepaald en enkele constructieve ideeën naar voren gebracht, die de goedkeuring van de vergadering konden wegdragen. De heer A. Versney — desgevraagd — verklaarde zich bereid op zijn destijds genomen besluit terug te komen en aanvaardde weer het secretariaatschap. Het was tegen kwart voor zeven dat de voorzitter, de heer C. Casiano, in de diepe duisternis, waarin de vergaderruimte gehuld was, deze zeer geanimeerde vergadering sloot.

OSCAR A. OLIVIER ONDER DIRECTEUR VAN N.V. MORENO BRANDAO

Vandaag is het 15 jaar geleden dat de heer Oscar A. Olivier in dienst trad van de N.V. E. Moreno Brandao en Zonen en als bewijs van grote erkentelijkheid voor de door deze actieve kracht gepresteerde arbeid in deze 15 jaren, waarin de heer Olivier slechts het belang van de firma diende, hebben de directie leden, de heren Ivan en René Moreno besloten. hem op zijn jubileumdag te benoemen tot onder-directeur van de N.V. E. Moreno Brandao en Zonen en de N.V. Curacaos Automobiel bedrijf, dat ook onder de N.V. ressorteert.

Zo zal het hedenmiddag in de mooie showzaal van Moreno Brandao op Scharloo feest zijn, want ter gelegenheid van deze voor de sympathieke jubilaris, A. A. Olivier zo heugelijke dag, zal er een receptie gegeven worden en zal het de jubilaris zeker niet aan belangstelling ontbreken, want de heer Olivier is in de zaken — en au owereld een graag geziene [illegible]

De heer Olivier [illegible] snelle carrière gemaakt, aanvankelijk kwam hij in Maart 1936. bij de firma in dienst in een tijdeprk, toen power-glide, dynaflow enz. onbekende begrippen waren, de auto's nog niet in de grote hoeveelheden werden verkocht als nu het geval is. Doch allengs zag de jubilaris de zaak groeien. Dit werd niet alleen mogelijk door de prettige service, die Moreno wist te geven, of aan de goede merken auto's, waarvan Moreno Brandao het agentschap heeft, doch zeker ook aan het teamwork, waarmede het personeel zijn taak opvatte. De heer A. Olivier heeft zich in dit team van stoere werkers onderscheiden door nauwgezette plichtsbetrachting, ijver en volharding. Door zijn grote kennis van zaken en ijver verwierf hij zich het vertrouwen van publiek en zijn directie, die hem beloonde door hem met ingang van die datum, waarop hij voor 15 jaren t.rug zijn eerste schreden richtte op het moeilijk pad van het auto vak. te benoemen tot onder-directeur van de N.V.

Een eervolle benoeming die de jubilaris zeker verdiende, een eervolle benoeming, die bewijst, dat de N.V. Moreno en Brandao zijn trouwe dienaren weet te waarderen.

Wanneer straks de heer René Moreno medio April naar Caracas zal gaan, waar hij de leiding op zich zal nemen van de Opel vertegenwoordiging, wordt de zaak toch in vertrouwde handen achter gelaten. Op deze dag wensen wij de jubilaris van harte geluk met zijn benoeming en de N.V. Moreno met deze prima kracht, onder wiens leiding de N.V. zeker tot nog grotere bloei zal komen. En vanmiddag zullen wij persoonlijk de hand drukken van de nieuwe onderdirecteur, de heer O. A. Olivier

DRINGENDE OPROEP VAN ORANJEVERENIGING CURACAO.

Het bestuur van de Oranjevereniging Curaçao schrijft ons het volgende:

Jaar op jaar blijkt de belangstelling van het geheel der Curaçaose bevolking — geen enkele groep uitgezonderd — voor het werk der Oranjevereniging vrijwel nihil. Waar de Oranjevereniging streeft naar bewustwording en handhaving van de nationale band, die alle landgenoten, waar ook ter wereld, bindt in en door het Huis van Oranje, is het Bestuur van mening, dat versteviging dezer band, met name op dit eiland, dringend gewenst is. Teneinde te komen tot een samenbundeling van krachten, roept de Oranjevereniging alle verenigingen en clubs op, door een afvaardiging aanwezig te zijn op een vergadering, waar gezocht zal worden naar wegen om door nauwere samenwerking met alle bevolkingsgroepen de Oranjevereniging te maken tot een levende vereniging.

Met afgevaardigden van clubs en verenigingen worden ook de leden der Oranjevereniging dringend opgeroepen, op deze vergadering aanwezig te zijn.

De agenda der vergadering, die gehouden zal worden op Maandag 19 Maart 1951, des avonds om 8 uur in Hotel Trianon, luidt als volgt:

1. Opening en ontvouwing van een plan van actie door de voorzitter; 2. Notulen buitengewone algemene vergadering 1950 en jaarverslag 1950; 3. Verslag van de penningmeester; 4. Benoeming kascommissie; 5. Bestuursverkiezing; 6. Programma Koninginnedag; 7. Bestuursmededelingen; 8. Rondvraag en sluiting.

SCHEEPVAART

Trajanus van Maracaibo, **Empress of Scotland** van P. Cabello naar Christobal, **Brandenburg** van S. Domingo, **Hestia** van P. Cabello naar Aruba. **Enid** naar Maracaibo.

IS ER IETS VAN U BIJ?

Naast portemonnaies, al dan niet met inhoud, vulpennen, sleutels, textielgoederen, werd nog gevonden:

Damesarbandhorloge, merk „Oris", plastic damestasje met inhoud, 4 flesje parfum, beige herenhoed, clerical en 2 kerkeringpolis t.n. van J. L. Regalis, schooltas, leesbril met dubbel geslopen glazen, Catechismus (Irene Semper), rijbewijs (C. C. Bertrand, San Souci No. 7), aantal postzegels, kinderleesbril, gouden ring met initialen A.R., benzinetankdop, grijze boodschappentas, grijs linnen regenjas, kinderoorbel, damesarmband (dubbeltjes) en een paar zwarte dame handschoenen.

Verdere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op Kamer 10, Hoofdbureau van Politie, Alhier.

ANTILLIAANSE NATIONALITEIT

Binnenkort zal een wetsvoorstel de Staten bereiken. Het is reeds bekend, dat het z.g. Nederlands onderdaanschap in de Antillen en Suriname eerlang zal verdwijnen. Daardoor komt de wet op het Nederlandse onderdaanschap in Suriname en de Nederlandse Antillen te vervallen.

Tegelijk bleek de noodzaak om de Wet op het Nederlanderschap aan te passen aan de behoeften van de Nederlandse Antillen en Suriname. Daarom zijn voor de Antillen enkele belangrijke wijzigingen voorgesteld, die binnenkort in de Staten kunnen worden behandeld. Mochten die wijzigingen hun beslag krijgen dan zullen in de toekomst, kinderen geboren uit vreemdelingen pas in de tweede generatie het Nederlanderschap verkrijgen in navolging van de bepalingen in Nederland.

Naturalisatie van vreemdelingen, gevestigd in de Antillen, kan alleen plaats hebben met instemming van de regering der Antillen.

Personen met dubbele nationaliteit zullen de Nederlandse nationaliteit kunnen verliezen, wanneer zij door hun gedrag blijk geven die andere nationaliteit boven de Nederlandse te verkiezen.

Ook zal de Staten binnenkort een wetsvoorstel bereiken, dat de mogelijkheid biedt in de Antillen een eigen scheepvaart inspectie op te richten. Thans ressorteert de inspectie van de scheepvaart nog onder Nederland.

Binnenkort zal, zodra deze wet tot stand is gekomen, daarin verandering komen.

Binnen afzienbare tijd zal men ook tegemoet komen aan een oude wens om vonnissen, die door het Hof van Justitie in Curaçao gewezen werden, in cassatie te brengen voor de Hoge Raad in Nederland. Reeds vroeger had de Vereniging van Praktizijns de wenselijkheid hiervan uitgesproken.

Volgens dit voorstel zal in de Hoge Raad een lid adviseur zitting nemen, wanneer Antilliaanse zaken door dit Hoge College zullen worden behandeld. Aangezien de Antillen op grond van de interim-regeling ook een lid van de Raad van State zullen moeten aanwijzen, zou het van belang kunnen zijn, indien men deze beide functies in de persoon van een daarvoor geschikt jurist verenigt.

IN 'T KORT

— De temperaturen waren 28° en 242° C, resp. 82.4 en 75,6° F.

— Hedenmiddag zullen de door Eigen Haard gebouwde huizen worden verloot onder de gegadigden. Deze verloting vind plaats op „Buena Vista".

NIEUWS VAN OVERAL

Perzië heeft nieuwe premier

Teheran. — De Perzische Majelis (het parlement) heeft eenstemmig het besluit van de speciale olie-commissie ter nationalisatie van de olie-ondernemingen in het gehele land onderschreven. De commissie had 8 Maart genoemd besluit genomen. De beslissing werd geestdriftig door de parlementsleden en een grote menigte buiten toegejuicht.

Teheran. — De Sjah van Perzië heeft Woensdag een besluit uitgevaardigd, waarin de voormalige Perzische ambassadeur in Washington Hoessein Ala tot minister-president benoemd wordt.

De volksvertegenwoordiging had reeds haar goedkeuring aan de benoeming gehecht. Ala zou Woensdag een kabinet samenstellen.

Ook andere stappen

Cairo. — De Egyptische premier heeft behalve het feit, dat de Arabische Liga besloten heeft een memorandum aan de Franse regering te zenden, meegedeeld, dat de Liga ook andere stappen heeft gedaan, die later bekend zouden worden gemaakt.

Op het oorlogspad.

Rio de Janeiro — Twee duizend Caipo-Indianen op het oorlogspad zouden de nederzetting Horizonte Azul aan de bovenloop van de rivier de Zingu in de Noordelijke staat Para hebben aangevallen. Volgens onbevestigde berichten werden op 7 Maart 5 arbeiders op de plantages gedood. De gouverneur van de staat, generaal Assuncao, zou naar verluidt dringende maatregelen nemen om te voorkomen, dat de aanval der Caipo's zich verbreidt. Reeds vier jaren lang hebben de Caipo-Indianen ernstige moeilijkheden gemaakt in een uitgestrekt gebied, dat ligt tussen de rivieren Iriry en Zingu en de randen van de Vallei van de Tokantina, dat zij als hun gebied opeisen. Bij Horizonte Azul bevindt zich een vooruitgeschoven post van de Dienst ter bescherming tegen Indianen, een regeringslichaam, dat zowel de inheemsen beschermt als zeven kampen van arbeiders, die in het oerwoud aan de rubberproductie werken.

Bevorderd

's-Gravenhage. — Met ingang van 1 Maart zijn bevorderd tot schout-bij-nacht de kapitein-ter-zee baron van Asbeck, A. de Booy en C. W. Slot.

DANKBETUIGING

Voor de vele blijken van medeleven welke wij mochten ondervinden met het smartelijk verlies ons getroffen door het plotselinge overlijden van onze geliefde broer,

de Heer S.E.L. MADURO,

betuigen wij bij deze onze hartgrondige dank.

Curaçao, 13 Maart 1951.

Namens de familie,

Monti L. Maduro.

DANKBETUIGING

Het is ons een behoefte aan allen, die op de een of andere wijze hun medeleven getoond hebben met het smartelijk verlies ons getroffen door het plotselinge overlijden van onze geëerbiedigde en onvergetelijke oudste directeur,

de Heer S.E.L. MADURO,

bij deze onze hartgrondige dank en erkentelijkheid te betuigen.

Curaçao, 13 Maart 1951.

N.V. S. E. L. Maduro & Sons.

ORANJEVERENIGING CURACAO

~

VERDAAGDE ALGEMENE VERGADERING

op Maandag, 19 Maart 1951 des avonds om 8 uur in Hotel Trianon.

Agenda zoals toegezonden.

O.a. bespreking van de viering van Koninginnedag en bestuursverkiezing.

Alle leden en belangstellenden zijn welkom.

HET BESTUUR.

Balkan nog steeds kruitvat van Europa

Amerikaanse diplomaten achten kans op oorlog in 1951 gering

Communisten hebben nog te veel belang bij rust

De vraag, of een derde wereldoorlog vroeg of laat zal uitbreken, ıdt in de gehele wereld de gemoederen bezig. De ogen van vele lioenen mensen zijn gericht op Moskou, want daar en daar alleen de beslissing.

Het is in dit verband van belang op ruime wijze kennis te nemen ı de besprekingen, die dezer dagen zijn gevoerd tussen de Ame- aanse diplomaten, die hun standplaats hebben in de landen achter ijzeren gordijn. De vertegenwoordigers van de Verenigde Staten de Sovjet-Unie, Polen, Tsjechoslowakije, Hongarije en Roemenië amen in Parijs bijeen, waar zij over hun bevindingen rapport brachten aan de Amerikaanse onderminister van Buitenlandse ken voor Europese kwesties, George W. Perkins. De heer Perkins, thans in Belgrado vertoeft, zal straks naar Washington terug- en met de overtuiging, hem bijgebracht door zijn diplomaten, een oorlog in de naaste toekomst onwaarschijnlijk is.

Joegoslavië in het brandpunt

Natuurlijk hebben de Ameri- (.anse vertegenwoordigers dit -imistische standpunt met de .en moeten toelichten. Zij heb- ı dit uitvoerig en met kennis 'n zaken gedaan. Aan de hand ı artikelen in de „New York rald Tribune" en de „Monde" len wij trachten de door de lomaten der Ver. Staten aangevoerde opmerkingen zo getrouw mogelijk weer te geven.

Eensgezind waren zij de mening toegedaan, dat wanneer er ı oorlog in Europa zou losbarsten, deze uitsluitend een gevolg zou zijn van een aanval ·' Russische satellietlanden op Joegoslavië. Het is een feit, dat de satellieten hun bewapening laatste tijd aanzienlijk hebben gevoerd. Men mag gerust aannemen, dat de legers en grenstroepen van Hongarije, Roemenië en Bulgarije, landen die aan Joegoslavië grenzen, tweemaal groot zijn als is toegestaan in vredesverdragen van 1947.

Samen hebben zij ongeveer 0.000 man onder de wapenen, 'wijl de schattingen voor Polen en Tsjechoslowakije respectievelijk 180.000 en 130.000 man lopen. De strijdmachten van Sovjet-Unie zelf belopen 4. .000 man, van wie 2.500.000 de luchtmacht en 400.000 bij speciale veiligheidstroepen. ziet er inderdaad zeer gevaarlijk uit, des te gevaaarlijker wanneer men weet, dat Joegoslavië gebrek heeft aan modern oorlogsmaterieel en daar- een beroep op de Amerikaanse regering heeft gedaan

Waarom niet?

Dat de diplomaten der Ver. Staten desalniettemin geen aanval op Joegoslavië verwachten, motiveren zij als volgt:

In de eerste plaats, zo beweren zij, kan men de gevechtswaarde van de satellie tegers niet hoog aanslaan. Het moreel niet goed. Een van de diplomaten formuleerde het als volgt: „Zij zouden hard vechten om hun haardsteden te beschermen, maar een aanvalsleger zouden zij waarschijnlijk slechts als ruimvulling dienst doen". Heewel militaire uitrusting vrij ed wordt genoemd, wordt veel van door het Sovjet leger als rouderd beschouwd.

Daarbij komt, dat de satellietlegers verzwakt zijn door litieke zuiveringen. In sommige van deze legers zijn de vooroorlogse officieren onlangs weggewerkt, in andere is het zuiveringsproces nog in volle gang. De structuur van deze legers is niet stabiel als gevolg van deze veranderingen, vooral daar de vooroorlogse officieren vaak zijn vervangen door lieden die meer verstand van politiek dan van militaire strategie hebben.

In de tweede plaats, aldus deze Amerikaanse diplomaten, zou een oorlog deze lente of zomer de oogsten, waarnaar reikhalzend wordt uitgezien, vernietigen. De Balkan-landen hebben het vorig jaar geleden onder een enorme droogte. Vooral aan aardappelen en graan heerste veel gebrek. De graanvooruitzichten voor 1951 zijn goed, maar, zo oordeelt men, de communistische leiders zouden liever zien dat de rantsoeneringsmaatregelen kunnen worden opgeheven en de prijzen verlaagd dan zich te storten in een militair avontuur, waarvan de uitkomst niet vaststaat.

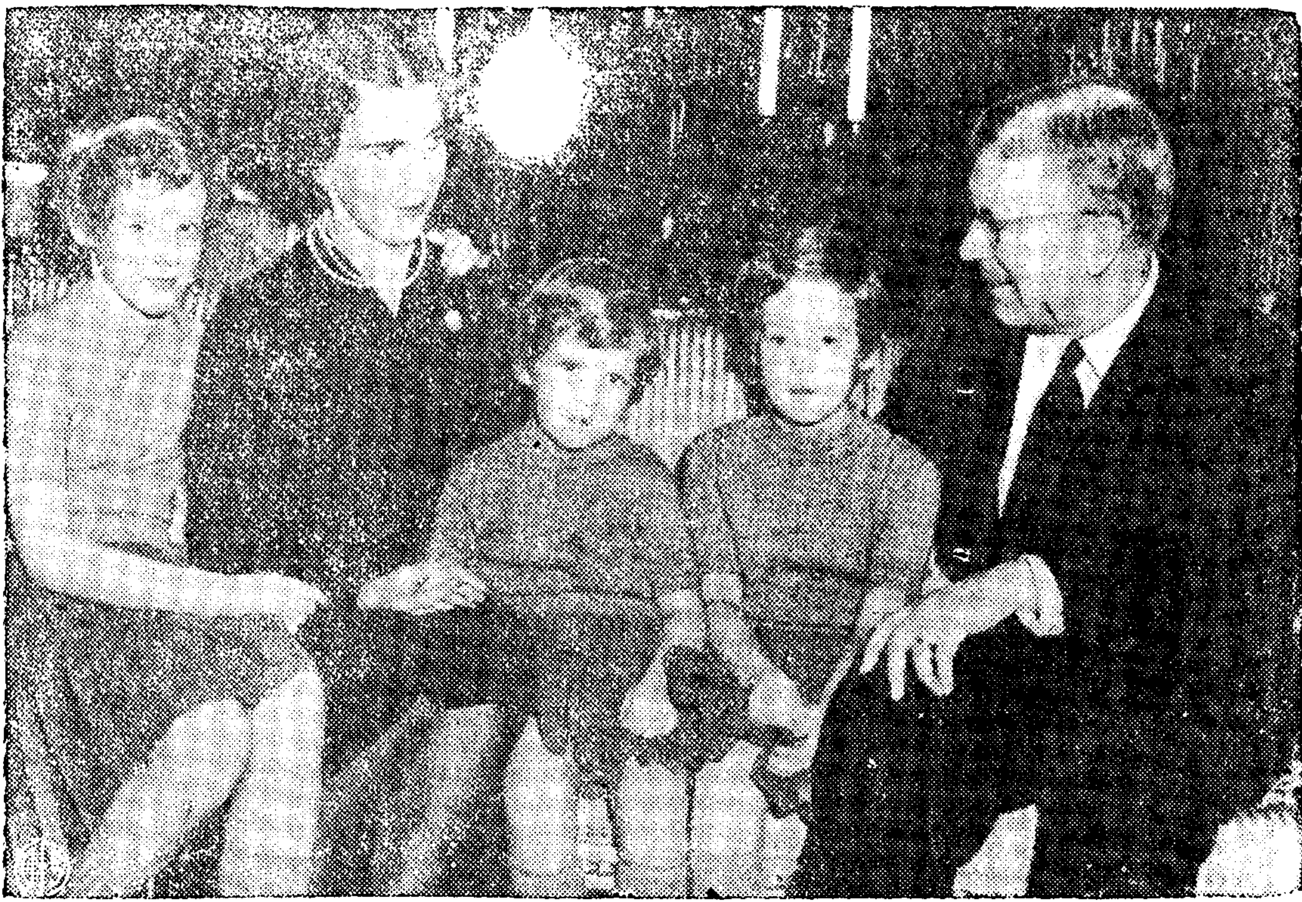
Daarbij komt, dat de apathie onder de boeren groeiende is. Vaak moesten soldaten gestuurd worden naar de landbouwgebieden om protestacties der boeren de kop in te drukken.

In de derde plaats is ook de industrie der Oosteuropese landen veel te weinig met de Westerse industrie op oorlogspeil. Over de uitvoering der verschillende plannen tot opvoering van de industriële kracht zijn de communistische leiders weinig tevreden.

x x x

De conclusie der Amerikaanse diplomaten is dan ook de volgende: Vrede en een goede oogst in 1951 zullen de communistische leiders de beste kans geven om de steun te winnen van de bevolking, waarnaar zij ijverig streven. Zien zij kans de rantsoenering op te heffen en de prijzen te drukken, dan zal dit streven wellicht met succes worden bekroond. Daarom, aldus deze diplomaten, is de kans op een oorlog in 1951 gering.

(Het Parool)

DEENSE KONINKLIJKE GASTEN IN STOCKHOLM. — De Deense koningin Ingrid en haar dochters brengen een bezoek aan haar vader, Koning Gustaaf VI van Zweden. De Prinsesjes zijn: (van links naar rechts) Prinses Margrethe; prinses Anne-Marie; en Prinses Benedikte.

West Duitsland ziet met zorg naar de Plaatsvervangers in Parijs.

De herziening van het voor West-Duitsland geldende bezettingsstatuut wordt ook in West-Duitsland overschaduwd door de Parijse voor-conferentie.

De verzachting van het statuut brengt in regeringskringen generlei enthousiasme teweeg, ondanks het feit, dat Duitsland erdoor in staat zal worden gesteld een eigen ministerie van buitenlandse zaken en een nog beperkte diplomatieke dienst in te richten. De algemene instelling in Duitsland tegenover deze ingrijpende wijziging is, dat zij slechts wordt beschouw als een te lang vetraagde stap, die eigenlijk reeds door de ontwikkeling is achterhaald.

Zij eisen meer

Men acht hier, sedert de Duitse militaire bijdrage in het geding is, het tijdstip gekomen om het statuut als geheel en als beginsel te breken.

Ook in geallieerde kringen hier wordt er de nadruk op gelegd, dat de betekenis dezer verzachting voornamelijk ligt in de omstandigheid, dat zij ontwikkelingskanren opent in de sedert enige tijd door kanselier Adenauer geëiste richting, namelijk de basering van de bezetting op een tweezijdig verdedigingsverdrag.

De thans in te voeren wijzigingen stellen de Duitse regering in de gelegenheid een eigen wetgeving op te bouwen ter vervanging van een aantal geldende geallieerde wetten. Slechts, wanneer deze onderbouw geschapen is, kan naar geallieerde opvatting de volgende stap naar Duitsland volledige souvereiniteit worden ondernomen.

Gelijdelijke ontwikkeling

De verwezenlijking van de thans toegestane verzachting zal eveneens volgens welingelichte kringen te Bonn nog enige tijd vorderen.

Het ligt allerminst in de bedoeling der regering nu ook terstond met een ministerie van buitenlandse zaken voor de dag te komen. Veeleer wil men aansturen op een geleidelijke ontwikkeling uit het thans bestaande bureau voor buitenlandse aangelegenheden Zodoende zou het nog geruime tijd kunnen duren, vooraleer deze uitbreiding gerealiseerd is. Daarmee zou ook de in de regerinscoalitie zo veel omstreden vraag wie minister van buitenlandse zaken zal worden, verschoven worden. Tot dusverre heeft kanselier Adenauer nog geen neiging getoond het buitenlandse bewind uit eigen handen te geven en men neemt in ingewijde kringen aan, dat hij dit standpunt ook in de toekomst zal handhaven.

Bezorgd over Amerika

Zoals al opgemerkt, wordt de belangstelling voor de wijziging overschaduwd door de conferentie te Parijs. Dit te meer, daar de eerste Duitse berichten uit Parijs ervan spreken, dat van de Amerikaanse delegatie ter conferentie een meer tegemoetkomender houding kan worden verwacht dan aavankelijk werd aangenomen. Deze berichten stemmen overeen met hetgeen in Amerikaanse kringen in Frankfort verluidt over de Amerikaanse houding.

Het valt op, dat in deze kringen wordt opgemerkt, dat een vereniging en ontruiming van Duitsland niet behoeft te betekenen, dat de Amerikanen geheel Europa zouden verlaten. Amerika heeft volgens deze Amerikaanse opvatting geen belang bij een verenigd en machteloos Duitsland. Het zou daarom, zolang geen algemene overeenstemming over beperking der bewapening kan worden verkregen, eventueel aan de Westelijke Duitse grens met het geweer aan de voet moeten blijven staan.

Deze opvatting van Amerikaanse zijde staat tegenover de door de Westduitse kanselier uitgesproken overtuiging, dat een neutralisering van Duitsland grote gevaren zou scheppen, daar zij de aftocht der Amerikaanse troepen uit Europa zou betekenen. Het wordt in Frankfort voorts niet uitgesloten geacht, dat de Amerikanen in dit stadium het moeilijke punt der Oost-duitse grens niet zullen aansnijden, daar zulk een handelwijze de kans op een werkelijk overleg ten sterkste zou verminderen.

In geallieerde kringen zou men het er voorts over eens zijn, dat het begin van een hereniging slechts door vrije verkiezingen zou kunnen tot stand komen.

„Duitsland offerlam"

In Duitse commentaren wordt niet de vrees verborgen, dat de geallieerden te eniger tijd zouden kunnen besluiten tot een accoord op Duitse kosten, of, zoals het heet, „met Duitsland als offerlam".

In dit verband wordt hier nog eens herinnerd aan Adenauers verklaring, dat Bonn de besluiten slechts zal kunnen erkennen, als zij met het Duitse belang overeenstemming. Over de vraag, of een neutralisering van Duitsland een Duits belang zou zijn, blijven de meningen hier echter nog sterk verdeeld, zoals de persdienst van Adenauers partij nog eens met leedwezen heeft opgemerkt.

Aesthetisch geweten

Op een prachtige voorjaarsdag zoefde een cabriolet met een snelheid van 120 km/u over „New York's Scenic Taconic Parkway", toen er een gemotoriseerde agent aan kwam rijden en de auto dwong te stoppen. Voordat de bestuurder nog een woord kon uitbrengen, werd hij als volgt toegesproken:

„Ongeveer een mijl terug passeerde u links een groot open veld, bedekt met roodbruine bloemen. Hebt u dat gezien?"

„???", antwoordde de automobilist.

„Ja of Neen?"

„Nee," gaf de man toe.

Toen wees de agent in de verte: „Kijk! Hebt u daar dan onder het voorbijrijden die prachtige heuvels gezien, die als uit de rivier schenen op te rijzen?"

„Nee ....." zeide de automobilist ten twede male.

„Betaalt u belasting?" informeerde daarop de dienaar der wet. En toen de aangehoudene dat vol vuur betaamde, ging hij verder: „De staat New-York gaf millioenen (opgebracht door de belastingbetalers) uit, om deze schitterende weg aan te leggen, opdat de gebruikers van het natuurschoon van deze streek zouden kunnen genieten. Maar elke dag opnieuw moet ik mensen als u eraan herinneren langzaam genoeg te rijden om althans iets te kunnen genieten van datgene, waarvoor ze betaald hebben. En geef me nu uw rijbewijs maar, want u overschreed de maximum snelheid."

NIEUWSKRUIMELS

* Een nieuw systeem om dokters op te roepen zal door een New Yorkse onderneming worden ingevoerd. Dokters, die zich laten inschrijven, zullen korte golf-radio-ontvangers, die niet groter zijn dan 2 pakjes sigaretten, in hun zak dragen. Zij zullen ieder een nummer krijgen en van tijd tot tijd de ontvanger uit hun zak nemen en tegen het oor leggen. Zij horen dan een reeks nummers. Wanneer de dokter zijn nummer hoort, weet hij, dat er hulp nodig is. Door een telefoontje kan hij nadere inlichtingen krijgen.

Sovjet-geleerden hebben een methode uitgewerkt om de ontwikkeling van het embryo van zoogdieren te beïnvloeden. Deze methode draagt bij tot de verbetering van veesoorten, aldus meldt het Sovjet-Russische persbureau „Tass".

— Bij de Britse regering is een definitief plan voor de bouw van atoomcentrales ingediend.

EDDIE CANTOR LEIDT DE KWARTJES-PARADE. — Hier ziet men hem in gesprek met Basil O'Connor, de president van de Nationale Stichting voor Kinderverlamming, nadat hij tot Groot-Maarschalk van de parade benoemd is. De actie van 1951, die op 15 Januari j.l. in New York met de parade begon, heeft zich de som van 50 millioen dollar tot doel gesteld. Tussen de beide mannen staat Maureen Hopkins, die 7 jaar is en die door de Stichting werd bijgestaan, om de gevolgen van de verschrikkelijke ziekte, die haar trof, te boven te komen.

Paul Vlaanderens hoorspelen hebben bedenkelijke uitwerking.

(Van onze correspondent)

Over de uitzendingen van het „A.V.R.O." programma is de laatste dagen een beetje beroering ontstaan. Voor enkele weken terug heeft de inhoud van het „Madison mystery" met medewerking van de bekende detective „Paul Vlaanderen" een lichte geestesstoring verwerkt bij een jongeman, die natuurlijk vol aandacht, deze zeer onwaarschijnlijke moord- en inbraakserie aandachtig volgt.

Na afloop van een uitzending kwam bedoelde jongeman totaal overstuur een Haags politiebureau inlopen met de mededeling, dat bij hem thuis de boel niet in orde was en suggereerde hij moord en doodslag in zijn familiekring. De op onderzoek uitgetrokken politie kwam tot de ontdekking, dat slechts bij de jongeman die aangifte had gedaan, het denkvermogen ernstig was geschokt en hij zich door de gevolg, dat hij zelf in observatie moest worden genomen.

De vorige week Dinsdag tijdens een Bonte trein uitzending gaf de AVRO aan enige amateurs een kans voor het voetlicht te komen. In dit programma heeft één der debutanten zich niet ontzien om de bekende radio-conferencier Cees de Lange te imiteren met moppen en liedjes, dat aanleiding was voor de heer Cees de Lange om een ernstig woord van protest te uiten in de dagbladen. Ook andere artisten hebben zich gegriefd gevoeld en zelfs een rechtskundig adviseur in de arm genomen. De rechtskundige van de AVRO Mr den Daas tracht in de bladen een en ander te sussen en de z.g. machtige AVRO zal het wel redden, vooral waar zij zoveel beroepsartisten aan zich verplicht weet.

Thans wordt in de Haagse Courant van 27 dezer weer een artikel gepubliceerd van een lezer, die een waarschuwend woord richt tegen de slecht opvoedende Paul Vlaanderen hoorspelen, waarmede alleen moord en doodslag-scènes worden aangeboden. Er zijn inderdaad ook vele luisteraars, die werkelijk zeer ontevreden zijn over deze zeer onwaarschijnlijke „Oude en jonge Wilson"-detective verhalen welke wij als schooljongen in de jaren 1898—1900 stikumpjes verslonden .

AMERIKAANSE LEGERGOEDEREN TE KOOP. — Twee Koreaanse vrouwen zitten op de stoep in Poesan en verkopen Amerikaanse chocolade en kauwgum, ofschoon de straatventers gewaarschuwd zijn van de openbare weg te verdwijnen of anders de gevangenis in te gaan. De meeste van deze venters zijn oorlogsvluchtelingen, die geen ander middel van bestaan hebben.

DE MELKWEG. — Een Venetiaanse melkboer met zijn drijvende fabriek van verse melk, verkoopt zijn product aan een Venetiaanse huisvrouw, die aan het beroemde Grand Canal woont. Deze huis aan huis „zo van de koe" leverantie van zoveel melk als de huisvrouw nodig heeft, blijkt de meest bevredigende manier van rantsoenering. De koe heeft ondertussen gelegenheid te genieten van de rustige, wonderschone taferelen die de Italiaanse Waterstad biedt.

Gedenkteken voor oorlog en verzet gaat verrijzen op de Dam.

Elf urnen der provincieen staan in de schaduw van 20 m. hoge zuil

Amsterdam. — De burgemeester van Amsterdam, mr Arn. J. d'Ailly, heeft nu van het ministerie van onderwijs, kunsten en wetenschappen de mededeling ontvangen van het besluit, waarbij goedkeuring wordt gehecht aan het ingezonden ontwerp van een op de Dam te Amsterdam op te richten Nationaal gedenkteken — Oorlog en Verzet 1940/45.

De Nationale Monumentencommissie voor oorlogsgedenktekens had de taak voor dit monument in handen gelegd van een werkcomité, dat onder voorzitterschap van Amsterdams burgemeester is samengesteld. Dit comité had zich de medewerking verzekerd van de beeldhouwer John Raedecker en de architect J. J. P. Oud. Deze hebben het ontwerp gemaakt, dat nu officieel is goedgekeurd.

Beeldhouwer en architect hebben zich bij het ontwerpen der plannen door de volgende overwegingen laten leiden:

Teneinde het op te richten monument zo effectief mogelijk te benutten in de Damruimte, zal het wel gesitueerd worden op de plaats van het Damplantsoen. Maar het plantsoen zal worden opgeofferd en na ophoging worden vervangen door een bestrating van dezelfde soort als die, welke voor het plein voor het Koninklijk Paleis is aangebracht.

Op deze wijze kan de Dam tot een groot plein worden gemaakt, waarover het verkeer trekt, maar dat niet meer door het verkeer in tweeën wordt gedeeld. Om aan deze uithoek van de Dam verder een grote belangrijkheid te geven, in tegenstelling tot de schamele positie, die deze nu in het Dambeeld inneemt, is de kern van het op te richten monument uitgebeeld als een grote, in doorsnede elipsvormige zuil, die meer dan 20 meter hoog zal zijn en die bovendien nog verhoogd geplaatst zal worden op een niveau, dat ongeveer één meter boven het Dam-niveau zal liggen. Ook hierdoor zal tegenover het paleis een, natuurlijk ondergeschikte, maar toch belangrijke tegenwaarde worden geschapen, die het beeld van de Dam harmonischer zal maken en die het doodse karakter van deze uithoek beoogt weg te nemen.

Ter ondersteuning van deze bedoeling zal de zuil worden aangebracht op een verhoogd plateau, dat het middelpunt is van cirkelvormige, zeer brede treden, die er geleidelijk heen leiden.

De „urnen galerij", welke de 11 provinciale urnen zal moeten bevatten, alsmede de urn uit Indonesië, maakt de beweging van de treden mede en is een sector van één der cirkels. Deze „urnen-gelerij" is opgevat als een eenvoudige, dikke muur, waarin bergplaatsen voor de urnen.

Twee en een half á drie meter van de grondslag af komen de beelden, die in kalksteen — waarschijnlijk „vaurion" — uitgevoerd zullen worden. Waarschijnlijk zal ook de voet van de zuil in „vaurion" worden uitgevoerd, evenals de „urnengalerij".

Links en rechts komen de beelden, die het verzet symboliseren. In het midden wordt de ellende van de oorlog uitgebeeld. Boven deze beelden zal een vrouwenfiguur de overwinning symboliseren. De beeldgroep lost naar boven op in een vlucht duiven.

Vóór de cirkelvormige verhogingen staat links en rechts een massief basement, waarop een leeuw. In het midden — richting Koninklijk Paleis — zal een deel van de bestrating over de treden heen met iets meer reliëf in het bestratingsmateriaal worden uitgebeeld — als een loper —, waarover men zich bij plechtigheden naar het monument zal kunnen begeven.

Een vlaggemast completteert de aanleg naar achteren ruimelijk.

De kosten van het vervaardigen van het hierboven geschetste monument (pyloon en urnen-galerij), voor de fundatie en het in orde brengen van het middenvak van het Damterrein werden begroot op ƒ 385.000.

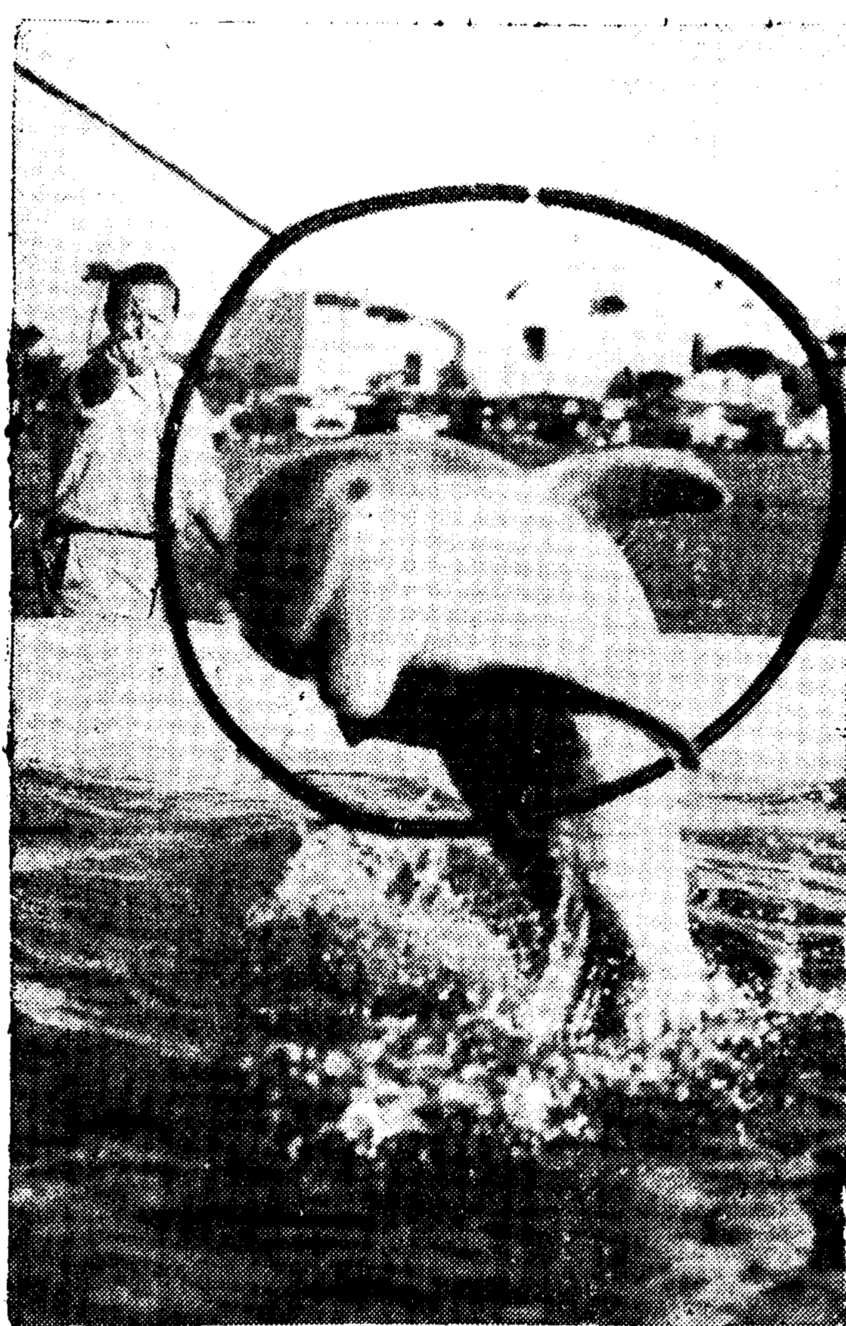
De Nationale Monumenten-commissie voor oorlogsgedenktekens heeft aan het werkcomité voorlopig een bedrag van ƒ 150.000 voor de oprichting van het nationale monument in het vooruitzicht gesteld. Dit bedrag zal voor de oprichting van het geschetste nationale monument niet voldoende zijn. Er worden maatregelen beraamd, welke de totstandkoming van het gedenkteken mogelijk zullen moeten maken.

WONDERKIND. — Hoewel John Clifton Hughes pas 4½ jaar oud is, zal hij de volgende maand zijn eerste muzikaal examen maken voor een examinator van het Verenigd Bestuur der Koninklijke Muziekscholen. Gewoonlijk wordt zulk een examen eerst op achtjarige leeftijd afgelegd. John woont in het dorp High Wycombe, Bucks, Eng.

VAN MEEGEREN OF VERMEER?

Brussel. — Naar prof. Coremans, de directeur van het scheikundig laboratorium der Belgische musea, die mede het deskundigen onderzoek leidde in de zaak Van Meegeren-Vermeer, tegenover de correspondent van het ANP verklaarde, is hij voornemens de lezing, welke Jean Decoen op 21 Maart in de aula van het museum Boymans te Rotterdam zal houden, bij te wonen. Prof. Coremans is evenwel niet van plan zelf het woord te voeren. Hij zal eerst stelling nemen tegenover Decoen, nadat hij kennis heeft genomen van de volledige inhoud van het boek van Decoen, dat deze maand zal verschijnen en waarin deze verklaart, dat het „Laatste Avondmaal" en de „Emmausgangers" wel degelijk authentieke Vermeers zijn. Prof. Coremans verklaarde verder liever te zien, dat de Nederlandse justitie de zaak-Van Meegeren-Vermeer in Nederland zou herzien, indien zij hiertoe althans na publicatie van het boek van Jean Decoen aanleiding mocht zien, voordat zulks voor een Belgische rechtbank zou geschieden. „Ik beschik nog over enkele argumenten, die ik op het nieuwe proces naar voren zal brengen en die voor de heer Decoen en zijn aanhangers een onaangename verrassing zullen betekenen", zo zeide hij verder.

JE KUNT HEM DOOR EEN RINGETJE HALEN. — Flippy, de bruinvis, wordt door de Marine studio's van Florida geoefend, met de bedoeling vast te stellen, hoe intelligent zijn geslacht is. Hij springt 1 Meter uit het water en door een hoepel op commando van Mr Frohn, zijn trainer. Flippy luidt ook de bel als het etenstijd is, vist ballen op en springt ondersteboven. De Studio zal dus wel niet over zijn intelligentie te klagen hebben.

Naar Circus Strasburger

Amsterdam. — De prinsessen Beatrix, Irene en Margriet brachten haar traditioneel geworden bezoek aan Circus Strasburger in Carré. Temidden van een groepje vriendinnen genoten de kinderen, bijna onbemerkt door het publiek, dat Carré geheel vulde, van het programma en een grote lolly en leefden met alles intens mee.

Tijdens de pauze bezichtigden de prinsessen de stallen en toonden grote belangstelling voor vele soorten dieren. Het publiek liet het groepje kinderen ongemoeid, zodat het zich ongedwongen tussen de andere bezoekers kon bewegen. Aan het amateurrijden aan het slot der voorstelling nam een der meisjes uit het groepje deel tot grote vreugde van de prinsessen, terwijl mevrouw Pierson intussen Karel Strasburger dankte voor de goede circusvoorstellingen, waarvan de prinsessen elk jaar weer genieten. Daarna verliet het gezelschap, even onopgemerkt als het gekomen was, in opgewekte stemming het circus.

WEENSE IJSREVUE

De Weense ijsrevue, welke dit jaar weer op de Hokij-baan een serie voorstellingen geeft is een gebeurtenis van groot formaat voor den Haag.

De Weense kunstrijders en kunstrijdsters o.l.v. Will Petter verdienen grote belangstelling. Onder de medewerkenden zijn o.m. Eva Pawlik-Emmy Puzinger-dr Helmut May-Susi Giebisch Rudi Seeliger en de komiek Berti-Capek.

Er werden ongelooflijk zware staaltjes vertoond gepaard met gracieuse en zeer elegante figuren. De eerste voorstelling werd bijgewoond door burgemeester Schokking en diens echtgenote. Na afloop dezer première boden de heer van Waveren en Mej. van Honstede aan alle deelnemenden bloemen aan. De gehele avond was een feest van kleur en charme op de spiegelgladde ijsvloer op Houtrust.

Het kronkelpad van 'smensen pogen.

Medicijnen per raket

— Raketten kunnen ook gebruikt worden om mensenlevens te redden, aldus heeft luitenant-kolonel C. B. Limbrick, chef van de afdeling geleide projectielen van de Canadese luchtmacht, aan het Canadese genootschap voor luchtvaart meegedeeld. Medicamenten en bloedplasma zouden namelijk met een snelheid van 4800 km. per uur in een raket toegezonden kunnen worden aan de gebieden, die door atoomuitstraling of bacteriologische oorlogvoering getroffen worden. Geleide projectielen kunnen volgens luitenant-kolonel Limbrick zonder te breken betrekkelijk gemakkelijk op het water landen.

Kampioen — kanarie.

Een handelaar in vogels adverteerde, dat hij een kanarie had die elke melodie floot en een vogelliefhebber ijlde naar de winkel om dat zeldzame exemplaar te zien. Zijn verwachtingen werden ver overtroffen. De kanarie zong het Harry-Lime-motief, een potpourri uit Aida, aria's van Bach en moderne filmwijsjes.

„Wat kost ze" vroeg de liefhebber.

„Duizend gulden en dan moet u nog een tweede vogel kopen bovendien".

„Alsof duizend pop al niet dubbel en dwars genoeg is", klaagde de koper. „Wat moet ik met die tweede?"

„Die hoort bij de kanarie. Het is zijn impressario!"

Electrisch wiegen

Een Vlaming, de heer Léon Deman uit Klerken, heeft een kinderbedje ontworpen, dat de kinderen electrisch in slaap wiegt.

Het matrasje is met vier kettingkjes opgehangen; onderaan bevindt zich een motor, die vier toeren per minuut draai en het matrasje heel langzaam heen en weer beweegt. Terzelfder tijd weerklinkt zachtkens een wiegeliedje.

Huilt uw kind dus bij het slapen gaan; ge zet de motor aan en het schommelende kind luisterd verrukt naar dat zeer oude Schaap met zijn Vier Witte Voetjes......

Mickey II

De heer Mickey Rooney, eens een befaamd wonderkind- van het-witte doek, heeft een vijfjarige zoon, die, naar zo juist wereldkundig is gemaakt, bereid is zijn film-debuut te maken. Doch senior wil hem niet laten gaan. „Mijn zoon zal een normale jeugd hebben", zegt hij.

En nu roepen de studio-officials weer, dat dit een schandelijke opvatting is. „De knaap bezit een groot talent en wil voor de lens om geld te verdienen!" zo verklaren zij openlijk.

Tijd voor de biefstuk

Een pakje, dat gewikkeld was in bruin papier en waarin een tikkende geluid uit kwam, werd bezorgd aan het adres van de Britse minister van voedselvoorziening, Maurice Webb.

De bode, die het pakje van een taxi-chauffeur aannam en het geluid hoorde, vertrouwde de zaak niet, waarschuwde de politie en stopte het pakje in een emmer water.

Politiedeskundigen kwamen in allerijl naar het ministerie en namen het pakje mee naar een bouwterrein, waar het met mechanische middelen werd bewerkt.

Toen de gevreesde ontploffing uitbleef, werd het papier heel voorzichtig verwijderd.

Er verscheen een wekker, met een briefje aan de minister dat hij nu nog tijd had — de wekker was op 6 uur gesteld — om de handel in vlees vrij te geven.

De Engelsen krijgen voor 8 pence vlees per week en minister Webb heeft onlangs tegen de huisvrouwen gezegd: Wordt niet kwaad op uw slager, vecht het met mij uit".

Lexicon

Er is een nieuwe Duitse encyclopaedie verschenen: KNAURS LEXICON A—Z. De man aan wiens persoon daarin de meeste regels zijn gewijd, is Adolf Hitler. Hij kreeg er 78.

Roosevelt kreeg 20, Stalin 17 Churchill 15 en Adenauer 8 regels.

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULZEN

De namen waren schoon genoeg, maar klopten niet met de werkelijkheid..

„Wat moet ik daarmee aan?" vroeg Cassard driftig aan de Toulonse heren.

„Ze moeten nog wat nagekeken en verbeterd worden. Maar wij zitten krap in onze contanten, ziet u."

„Parijs gaf mij de verzekering, dat ú ze zou bewapenen en bevoorraden. Ik moet zeggen: het is éclatant en sérieux, opzienbarend en ernstig, wat ik hier aantref. Onbewapende schepen. U is wel zeer diligent!"

De bittere spot van de vrijmoedige Breton priemde de zuid-Franse trots. Wat een lompe, brutale noorderling! Zijn promotie was hem zeker al naar de kop geslagen. Dat kwam er van, als men gewoon volk in de kajuit bracht. Dan kende het zijn plaats niet meer. Mijnheer was luitenant ter zee en voerde reeds de pretenties van admiraal. Helaas hadden de heren hem op dit ogenblik hard nodig.

„Wat wilt u dan?" vroegen ze geprikkeld en wanhopig.

„Alles, letterlijk alles, wat schepen moeten hebben. Geschut uit wapenvoorraden, munitie."

„Hebben we niet! Pluk maar van een kale kip!"

Ja, dan hield alles op. Dan was je aan het eind van je latijn.

Wat moet ik doen? dacht de zeeman. Ik kan Parijs inlichten en schrijven, dat Toulon zijn verplichtingen niet nakomt. Voor een pleziertochtje met 's konings schepen langs de Rivièra ben ik hier toch niet. Ik kan lang op antwoord wachten. Ik kan ook vragen, mij naar Duinkerken terug te zenden, waar ik tenminste wat nuttigs kan doen. Ik kan ook op eigen initiatief handelen, zelf de zaak aanpakken.

Tot dit laatste besloot hij. Hij ging naar een bank en sloot een zware lening. Dat durfde hij te doen, er mee rekenend, die lening na één tocht te kunnen aflossen met de baten der buit, de convooigelden der reders en de bijdragen der regering. Het was toch alles in 's lands belang, wat hij deed. Het was eigengereid, zelfs gewaagd, maar de nood van het ogenblik noopte hem tot handelen.

Hij huurde werkvolk, gaf aanwijzingen voor de reparatie van de schepen, maakte de **Eclatant** in twee maanden tot een schip van geweld door de batterijen uit te breiden tot een totaal van 60 stukken. Hij kocht kanonnen, wapens, munitie. Voor geld was in Toulon alles te krijgen. Voorraden levensmiddelen, ankers, tuil, zeil. Volk was er genoeg, dat onder de vurige Nantenaar, die kerel van aanpakken, dienen wilde.

Nu nog het kader. Officieren. Hij passeerde 's konings marineofficieren en koos ervaren mensen van de koopvaardij. Maar dit ging een Toulonse marineautoriteit toch te ver.

„Wat heeft u tegen de heren van de marine, mijnheer Cassard? U is er toch zelf ook van? U krenkt hen zeer."

„Och, mijnheer, onder hun uniform schuilt wel een dapper hart. Geen kwaad van hen! Maar zij hebben een geringe ervaring. Ze moeten nog te veel leren. Ik zou ze nog moeten opleiden."

Het was oprecht, maar getuigde voor iemand, die nauwelijks een jaar een marine-rang had, van hinderlijke eigendunk en zelfoverschatting. Ten slotte kon de minister niet dulden, dat zijn officieren werkloos aan wal bleven, nu er een gelegenheid was, hen op een schip te plaatsen.

Er werd een mouw aangepast. Cassard mocht de jonge officieren het vak leren, africhten. En zo bleef het 'ordinaire' koninklijke marine verwijderd. Zeker was, dat de heertjes bij deze commandant iets zouden kunnen opsteken. Hij had er de wind onder.

Toen hij eindelijk in de lente klaar was met zijn voorbereidingen en op het punt stond, zee te kiezen, kwamen er hoge heren uit Marseille aan boord van de **Eclatant** om de commandant te spreken. Cassard ontving hen in zijn kajuit.

„Wat is er van uw dienst, mijne heren?"

„We zijn dankbaar, u hier nog aan te treffen. Het is een dringende zaak, waarvoor wij komen. Een vloot van 25 koopvaarders ligt klaar om graan in de Levant te halen. U weet, hoe précair de toestand in de Provence is. Honger, honger. We verzoeken u, die vloot te escorteren en veilig thuis te brengen."

„U vraagt me nogal iets. Convoyeren met die flottielje. Twee schepen en een korvet. Geeft u mij meer schepen?"

Hij weigerde, toen hij merkte, dat ook Marseille hem geen oorlogsschepen te bieden had. Hij was trouwens hierheen gekomen om zelfstandig te opereren op de beproefde wijze. Waakhond spelen over een kudde, die hij niet in de hand had, lokte hem niets aan. De **Exeter** redde het immers evenmin tegen hem. Hoe zou het dan houden, wanneer een Engelse vloot zich op het convooi zou werpen? En wie had dan gefaald, wanneer het misliep? Cassard. Neen, daar strapte hij niet in.

Maar de heren lieten niet los. „Wij dachten: nu hebben we onze man gevonden. De redder in de nood. Uw reputatie ging u reeds vooruit."

„Zeer vereerd, mijne heren, door uw vertrouwen in mij. Maar denkt u zich toch in, wanneer de Britten er de lucht van krijgen. Ik kan mij dan redden en het ontzeilen, wanneer een al te sterke macht mij aanvalt. Maar om een vloot van 25 vrachtvaarders met een kostbare lading te convoyeren, is meer nodig dan mijn drie schepen.

„Onder uw leiding zijn ze veilig."

Aan vleierij geen gebrek. Cassards neen bleef neen. Tot er een order kwam uit Parijs, een spoedorder, dat hij aan het verzoek van Marseille moest voldoen. En toen viel er niet meer tegen te stribbelen. Weg al zijn plannen! Weg zijn buit! Wie zou nu zijn onkosten dragen? Dit vroeg hij aan de deputatie.

„Dan garandeert u mij eerst, dat de kosten bestreden worden uit de convooigelden, welke u heeft. Het moet voor u een erezaak zijn, het risico te dragen."

„Het geld komt terecht."

„Dit zullen we dan even schriftelijk vastleggen," besliste de voorzichtige Nantenaar. En de Marseillanen tekenden.

Cassard lichtte de ankers, wachtte het convooi in en begeleidde het naar het oosten. Boven verwachting ging alles goed. Malta werd gepasseerd. De gevaarlijke zone was achter de rug. Het convooi ging door naar verschillende havens, nam de begeerde lading in en keerde terug. Cassards flottille kruiste intussen langs de kust van Tunis, om de retourvloot in te wachten.

Op de morgen van de 29ste April was het nevelig weer. Plotseling doemden er een groot aantal schepen voor hem op! De Engelsen. — Toch de Engelsen. —

De Serieux en de **Diligente** konden ontkomen door snel te wenden en weg te zeilen. De **Eclatant** echter lag juist tussen de kust en de vijand en moest het gevecht tegen een overmacht aanvaarden. Het kwam er nu op aan, door scherp artillerievuur de vijand te verhinderen, al te dicht te naderen. Verscheidene malen probeerden de Britten te enteren, maar Cassard deed hen telkens afdeinsen door snelle en moorddadige salvo's [van] al zijn kanonnen.

Eenmaal lag een Engels [li]nieschip van 70 stukken zo dicht bij de **Eclatant**, dat de raas[te]kander bijna raakten. Daar [het] intussen bijna middernacht [was] geworden, had de afgevochten bemanning van Cassard het [ge]vaar niet bijtijds gemerkt, [en] kon de vijand met gedoofde lampen naderen.

De bedoeling was duidelijk: Enteren. Men zag het volk [op] het dek klaastaan om over [te] springen, zodra de schepen [te]gen elkander zouden liggen.

Cassard liet onmiddellijk [uit] twee batterijen een ontzaglijk vuur geven, terwijl zijn musketiers de geweren op het [sam]eenstaande volk richtten. [De] uitwerking was verschrikkelijk op het zo dichtbije doel. M[as]ten werden verbrijzeld, stortten met zeil en tuig dwars over [het] dek en de verschansing heen [en] veroorzaakten een ravage [van] belang. Het was altijd ra[ak,] waar men op zo korte afstand schoot. Er vielen veel doden [en] gekwetsten.

Van de verwarring bij de [vij]and maakte Cassard gebruik [om de] **Eclatant** buiten 's vijands v[uur] te brengen, maar gedurende [de] hele nacht vervolgden de Br[it]ten hem.

"Voor groter veiligheid in de lucht".

Jerome Lederer bespreekt verschillende maatregelen

„Voor de veiligheid in de lucht is elke honderdste procent waard, dat er voor gewerkt wordt". Dit is de lijfspreuk van Jerome Lederer, directeur van de Amerikaanse „Flight Safety Foundation", een van 's werelds grootste experts op het gebied van de veiligheid in het luchtverkeer.

De heer Lederer bevindt zich op het ogenblik in Nederland op uitnodiging van dr Plesman, om over deze materie diepgaand van gedachten te wisselen.

Bestudeert ongelukken

Twintig jaar lang heeft de heer Lederer zich toegelegd op de veel omvattende studie van de verhoogde veiligheid in het vliegwezen, hij heeft elk ongeluk aan een nauwkeurig onderzoek onderworpen, hij heeft er voor gestreden, dat gemaakte fouten niet werden herhaald. Vooral dit laatste — zo vertelde hij ons — is een van de belangrijkste factoren bij het streven naar steeds groter veiligheid. Elk nauwgezet onderzoek bij een vliegramp kan hiertoe een uiterst waardevolle bijdrage leveren. Zo dook een paar jaren geleden een Dakota in de Baai van San Francisco. Aanvankelijk stond men voor het raadsel, wat de oorzaak van deze catastrophe kon zijn, totdat men bij het onderzoek bemerkte, dat de koptelefoon van de piloot door een opening in de bodem van de cockpit was gevallen en op deze wijze de stuurknuppel had vastgezet. Onmiddellijk werd deze opening in alle toestellen van dit type afdoende afgedekt, zodat een dergelijk ongeluk nimmer meer kan voorkomen.

SPORTHEMD. — Peter Lawford, een ster van M.G.M. put behagelijke warmte en gemak voor herfst en winter uit zijn Prestige Sportsman, een mode sporthemd van fijne gekamde katoen in elkaar grijpend geweven met platte kraag, en borstzak.

Achteruit vliegen veiliger

De heer Lederer gaf desgevraagd ook zijn visie op het Engelse voorstel om de zetels in de vliegtuigen om te keren, zodat de passagier met het gelaat naar de staart komt te zitten. Op deze wijze hoopt men verwondingen bij lichtere ongevallen zoveel mogelijk te voorkomen.

„In alle transportvliegtuigen van de Amerikaanse luchtmacht wordt deze verandering thans reeds aangebracht", zo vertelde de heer Lederer. Hij is voorstander van het Britse voorstel en is van mening, dat dit systeem binnen enkele jaren in alle burgervliegtuigen zal worden toegepast.

Ook dienen er steviger veiligheidsgordels te komen en moet de achterkant van de vliegtuigfauteuil van zachter maaksel zijn, opdat bij onverhoopt naar voren slaan van het hoofd geen verwondingen worden opgelopen. Het is bovendien belangrijk, dat de blusapparaten op een effectieve wijze worden aangebracht, dicht bij de motoren. Op dit gebied is naar zijn mening Engeland de Amerikanen ver voor. Er moeten grotere nooduitgangen komen en deze moeten ook aan de buitenkant van de machines duidelijk worden aangegeven, zodat in geval van een ongeluk de reddingsploegen met één oogopslag kunnen zien, waar zij op de meest eenvoudige wijze hulp kunnen bieden.

Een van de problemen, die de heer Lederer met dr Plesman zal bespreken, is, welke verhouding dient te zijn van de gelden, die beschikbaar zijn voor het voorkomen van ongelukken en voor het bestrijden ervan.

„Er is geen twijfel aan", zo zei hij ons, „dat de grootste verantwoordelijkheid voor de veiligheid rust op de schouders van de ontwerpers, de constructeurs, de piloten en de technici, die belast zijn met het onderhoud der machines. Het is dan ook zaak hun zo ruim mogelijke informatie te geven. Zo is het — mede ter voorkoming van het herhalen van constructiefouten — een noodzakelijkheid, dat elke ontwerpers volledig is en blijft ingelicht over de ervaringen, die men met andere types vliegtuigen heeft opgedaan. Ook dit is een van de taken, die de „Flight Safety Foundation" zich heeft gesteld.

De Wereld op Wielen

In Amerika heeft elke 3.5 persoon een auto

De „Automobile Manufacturers Association" in Amerika heeft in het jaarverslag over 1949 gegevens gepubliceerd over het autobezit van de wereld. Zij zijn belangwekkend genoeg om te worden gepubliceerd.

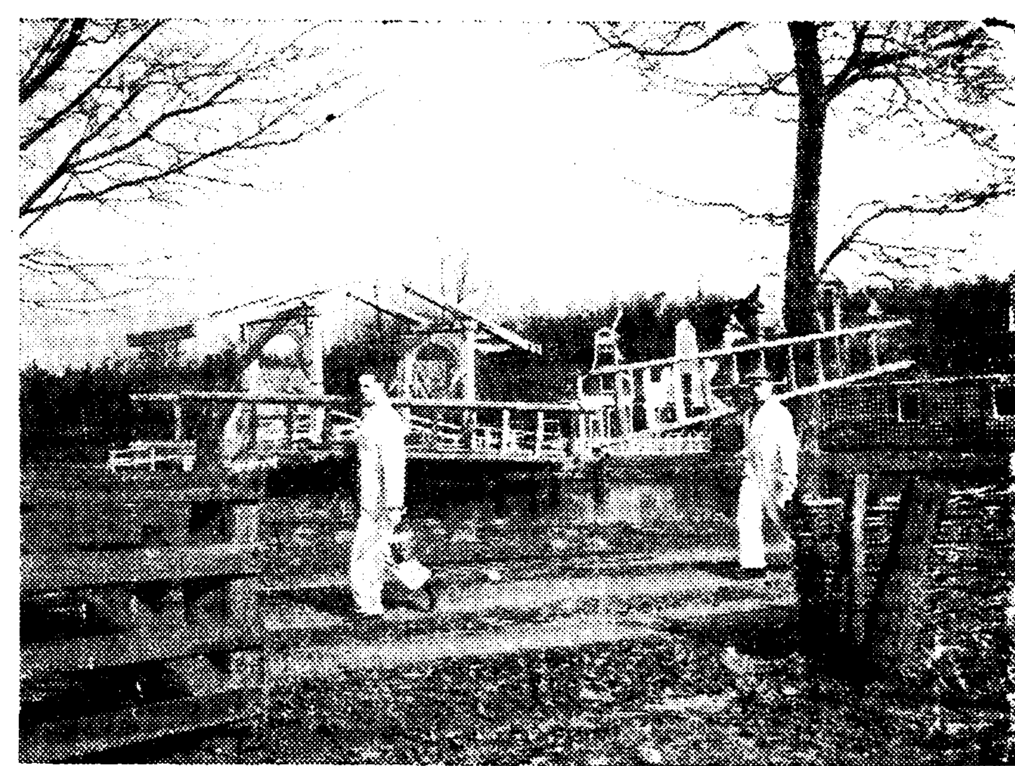
Het totale aantal der in gebruik zijnde automobielen (inclusief die in de Sovjet-Unie) steeg van 57,98 millioen in 1948 tot 63,82 millioen in 1949. Daarvan waren er in Europa in beide jaren onderscheidenlijk 10,28 milioen en 11,72 millioen.

De auto-coëfficiënt, d.w.z. het aantal inwoners per automobiel, was 39 in 1948 en 36 en 1949. Voor het Westelijke halfrond waren deze cijfers 6,5 en 6,6; voor de Verenigde Staten van Amerika 3,5 en 3,3.

Neemt men uitsluitend de personenauto's in beschouwing dan bezaten in de Verenigde Staten 71% van alle families een auto. Het aandeel van dit land in alle personenauto's ter wereld bedroeg in 1939 71,3%, in 1946 78,5% en in 1949 76.6%.

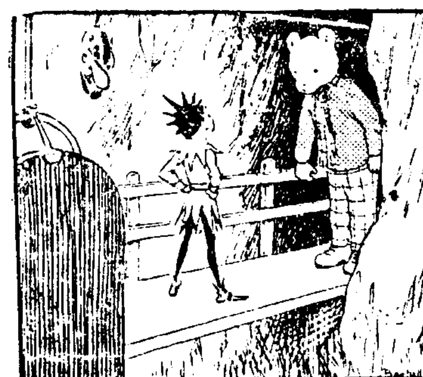
Dat de auto er niet zozeer voor luxe en genoegen dient, doch vooral noodzakelijk is voor het dagelijks leven, valt hieruit af te leiden, dat 52% van alle autoritten werd gedaan om de weg van huis naar werkplaats of kantoor af te leggen. De betekenis van de auto in de Verenigde Staten blijkt ook hieruit, dat de waarde der in 1948 verkochte auto's ongeveer $ 20 milliard beliep, hetgeen — vermeerderd met de verkoop van benzine en olie ad $ 6,6 milliard — tezamen 20,3% van de totale kleinhandels-omzetten uitmaakte. Het aantal autohandelaren bedroeg in 1941 41.790, in 1949 43.004 en in 1950 45.883, terwijl het aantal bij de autoproductie (inclusief de productie van branden en brandstoffen voor auto's) betrokken personen geschat wordt op 9 millioen personen, zodat een zevende gedeelte van de in de Verenigde Staten werkende bevolking direct of indirect daarbij betrokken is

De auto-coëfficiënt was voor Europa in de jaren 1948 en 1949 58 en 49, voor Engeland 18 en 16, Frankrijk 24 en 18, voor Denemarken en Zweden 26 en 25, voor Zwitserland 32 en 28, voor Duitsland 133 en 102 (Nederland 66 en 54).

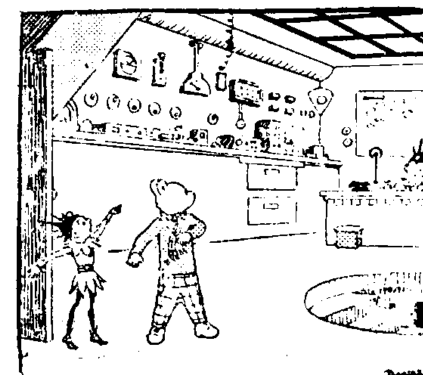
HET OPENLUCHT MUSEUM TE ARNHEM BEREIDT ZICH VOOR OP HET KOMENDE SEIZOEN. — In het Rijksmuseum voor Volkenkunde, Het Nederlands Openluchtmuseum, te Arnhem, dat met Pasen weer geopend zal worden, is de „Voorjaarsschoonmaak" in volle gang. Op de uitgestrekte terreinen is een legertje van werklui bezig met het opknappen en verfraaien van de vele onderwerpen, die straks de belangstelling van de bezoekers zullen trekken. De schilders hebben een belangrijk aandeel in deze taak. Op de achtergrond de bekende „Zaanse Buurt".

Ruperts Elfenbel.

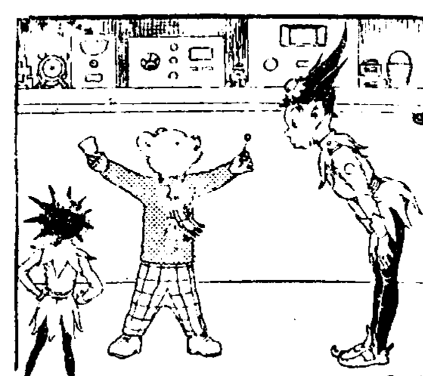
29. Maar deze elf kijkt nog strenger dan die kleine elfenwachter van daar straks. „Hoe durf je naar ons kasteel te komen?" roept hij woedend uit. „Wie ben je? Wie heeft er gebeld? Hoe ......?"

„Och, snauw me toch niet zo toe", valt Rupert hem in de rede. „Ik heb een dringende boodschap en mijn vriend Dirk staat daar beneden, moederziel alleen". „Wat? is er nog iemand?" vraagt de elf boos. „Wacht maar, die krijgt ook met mij te doen. Kom jij voorlopig, maar met me mee".

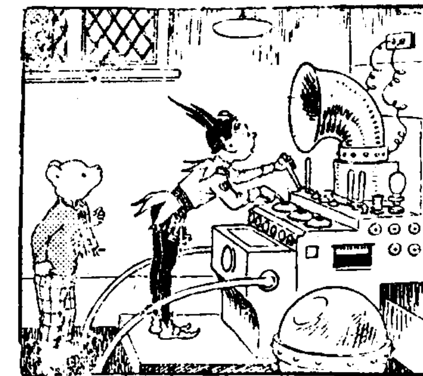
30. Rupert moet voor hem uit lopen en nadat ze de rots zijn binnengegaan, komen ze in een nauwe gang, die hoe langer hoe donkerder wordt. Tenslotte komen ze bij een deur, die de kleine elf, hoewel hij, nauwelijks bij de deurknop kan openduwt. Rupert was niet weinig verbaasd toen hij in een helverlichte kamer kwam. Overal zag hij draden schakelaars, gereedschappen etc. en achter een lessenaar zat de grootste elf, die Rupert tot nog toe gezien heeft.

„Hier heb je onze Aanvoerder" hoort Rupert zijn kleine metgezel zeggen. „Hij zal beslissen wat er gebeuren moet met vreemdelingen, die de geheime weg naar ons kasteel vinden".

31. De Aanvoerder schijnt onverbiddelijk, doch Rupert laat zich ook niet afschrikken. Kalm en duidelijk geeft hij zijn boodschap af: „Zes van uw elfen verkeren in de omgeving van het Notenbos in grote moeilijkheden. Het werk is te zwaar, en ze hebben dringend uw hulp nodig. Ze laten U daarom dragen nog zes elfen te sturen. Kijk, dit heb ik mee gekregen om U te bewijzen, dat ik de waarheid spreek". Al sprekende haalt Rupert het insigne te voorschijn en voor alle zekerheid laat hij ook de Elfenbel zien.

De Aanvoerder schrikt erg van wat hij hoort! „Dit is nog nooit gebeurd", mompelt hij.

32. Nadat Rupert zijn boodschap had afgegeven, ging de kleine elf terug om Dirk te halen, terwijl de Aanvoerder zich naar een vreemd instrument begaf, waaraan verschillende handvaten, draden, knoppen en schakelaars zitten. Hij werkt er een poosje aan en luistert daarna aandachtig, maar er komt geen geluid uit de hoorn.

„Je hebt gelijk, beertje", zegt hij ernstig. „Er dreigt groot gevaar in Notenbos. Er is helemaal geen contact meer met de elfen, die daar werken. Wat ben ik je toch dankbaar, dat je gekomen bent".

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

Daarom duurde het niet lang, of Hendrik kreeg na hernieuwde foltering zijn vonnis te horen. Voor de ongehoorde daad, een onbesproken burger op de publieke straatweg overvallen, uitgeplunderd en gedood te hebben, zou de hardnekkige diepbedorven moordenaar de dood door de strik moeten ondergaan van Gods- en rechtswege, en hij had dit milde vonnis nog wel te danken aan de allergenadigste goedheid van graaf Ulrich, die als zijn wil had te kennen gegeven, dat zou afgezien worden van elke smartvolle terdoodbrenging als daar zijn: radbraken, vierendelen etc. wegens de gedachtenis aan zijn vader, die een braaf en dapper man geweest was.

In de eerste dagen van zijn gevangenisschap had Hendrik vol vertrouwen gehoopt en gebeden, dat de alwetende en rechtvaardige God zijn onschuld aan het licht zou brengen; en hij wist, dat ginds in het houtvestershuis, welks gevelspits hij door het getraliede venstertje van zijn gevangenis zien kon, moeder en zuster met haar gebeden de Hemel bestormden om zijn redding. Van uur tot uur had de gevangene geluisterd, of hij niet de vlugge stap, de vrolijke stem van de bode zou horen, die hem melden zou: „De moordenaar is ontdekt. Ge zijt vrij". Nu had hij het wrede vonnis vernomen. Als de Hemel in deze weinige hem nog vergunde levensdagen niet zou ingrijpen, wachtte hem de dood. Niet dat hij voor het streven bevreesd was. Dikwijls had hij in de strijd met wilde wolven een afschuwelijk dood onder de ogen gezien, dikwijls ook was hij in zijn onstuimige jachtlust bij koene sprongen van rots tot rots slechts een handbreed van een plotselinge val in de afgrond afgeweert.

Neen, de dood vreesde hij niet, wel echter de smaad en de schande van de galg — zo naar buiten gebracht worden met een strik om de hals: voor de vensters en op straat de gapende menigte! De weg ging langs Ambergs huis. Daar zou vrouwe Judith voor het raam staan, hem honen en triomferen, dat ze zijn laatste dag zag. Wat had hij haar gedaan, dat ze hem zo bloedig haatte? — En naast Judith zou Marianne staan met roodgeweende ogen, Marianne, die lieve speelkameraad uit zijn jeugd! Kon zij dat afschuwelijke geloven, kon zij ook maar met een enkele gedachte aannemen, dat hij haar vader vermoord had? Maar moest ze het niet geloven, nu hij openlijk voor het gerecht schuldig was verklaard en met zijn dood die daad moest boeten? — O, welk een leed, welk een afschuwelijk leed!

En dan zijn moeder! Waarom moest zulk een leed over haar komen — door hem, haar eigen zoon? Was hij toch maar eerder gestorven — als kind, zoals het broertje, dat hij nauwelijks gekend had, of later op de jacht, of beter nog, was hij maar in het geheel niet geboren, had hij die wereld toch nooit gezien, die zo vol leugen en bedrog en gruwelen was!

Dikwijls ook kwam het beeld zijner moeder hem troostend voor de geest. Hij meende haar stem te horen, hoe ze hem moed insprak, hoe ze hem over haar eigen ontzettende smart, over kwellingen van de dood héén, naar het Land van vergelding en waarheid wees. En zijn versomberd gemoed werd week! Hete tranen liepen hem over de ingevallen wangen en uit zijn hart steeg het gebed omhoog „Onze Vader, Die in den Hemel zijt ...... Uw wil geschiede!"

St. Thomasdag, de kortste dag van het jaar, liep ten einde; een welkom feest voor het dienstpersoneel van de graaf, want de gestrenge voogd was met de naam Thomas gedoopt en had er zich steeds veel aan gelegen laten liggen, de eer van zijn H. Patroon op deze dag hoog te houden.

Hoewel hij nu ook door de nieuwe leer afkerig van de Heiligenverering was geworden, was toch het feest onveranderd gebleven. Zoals het ambt en de waardigheid van de gestrenge het eiste, liet hij steeds op Thomasdag een varken slachten en aan de onder hem staande bedienden en wachten een overvloedig maal aanbieden, waarbij een krachtige dronk niet ontbrak. Hoe luidruchtiger het daarbij toeging, hoe meer de gastheer zich verheugde. Toch stond hij ook deze dag op orde en tijdig einde, opdat de welverdiende slaap van de genadigen Heer niet door het lawaai van het mindere dienstvolk op ongepaste wijze zou verstoord worden.

Zo breidde zich dan ook spoedig de diepste rust uit over het slot en de straten. Ook de arme gevangene in de schuur der tienden had na lange, bange uren een korte slaap gvonden. Onrustige dromen kwelden hem en wierpen hem heen en weer op zijn ligplaats. Plotseling schrok hij op. Had niet een grendel geknarst?

In de duisternis konden zijn ogen niets onderscheiden: des te scherper luisterde zijn oor. Hij had zich niet bedrogen, de deur knarste op haar hengsels, gedempte schreden naderden voorzichtig.

„Wie is daar?"

„Pst, pst!" Dan het geluid van vuurslaan.

Bij het zwakke licht van een olielampje onderscheidde Hendrik de gestalte van een man, wiens hoofd met een doek omhuld was. Ineens richtte de gevangene zich op.

„Wie zijt ge? Wat wilt ge?"

„Pst, pst! Zwijg, als uw leven u lief is!"

Zorgvuldig plaatste de vreemde het licht zó in een hoek, dat de schijn niet op de muuropening viel. Dan bukte hij zich naar het strooleger en begon de touwen aan Hendrik's handen los te knopen. Al gauw begreep de gevangene, wat er gebeuren moest. Met koortsachtige haast probeerde hij zelf de banden aan zijn voeten los te maken, maar de gezwollen sidderende handen weigerden de dienst.

„Ze hebben je lelijk toegetakeld, arme kerel! Laat mij maar alleen doen!" bromde de onbekende, terwijl hij Hendrik's hulp met de ellebogen afwees en met tanden en nagels aan de stevig geknoopte strikken werkte.

Hoe is die ?

HET BEWIJS.

Advocaat: „Me dunkt, dat mijn cliënt moet worden vrijgesproken. De man is vreselijk dom en kan niet voor zijn daad aansprakelijk gesteld worden".

Rechter: „Deze beklaagde komt mij volstrekt niet dom voor, integendeel".

Beklaagde: „Jawel, Mijnheer de Rechter, ik ben vreselijk dom. Dat ziet U toch wel aan de advocaat, die ik genomen heb?"

PRETTIG VOORUITZICHT.

Nicht tot oude Tante: „Kom maar Tante. Stapt U maar gerust in onze auto. We kunnen de nieuwe chauffeur volkomen vertrouwen. Hij is acht jaar chauffaur van een ziekenauto geweest en weet dus precies, waar hij heen moet als er iets gebeurt".

HANDIG.

Mevrouw: „Ina, heb je die briefkaart met betaald antwoord naar de post gebracht?"

Ina: „Ja, Mevrouw, en ik heb dat tweede stuk er al afgescheurd. Dat had U nog vergeten.

Wist je dat ?

BETAALD ANTWOORD.

In veel landen kan iemand een briefkaart aan een ander sturen, om hem iets te vragen. Nu is het natuurlijk altijd vervelend, als je moet antwoorden en dan nog geld betalen voor de postzegel ook. Daarom kan degene, die vraagt gelijk betalen voor het antwoord dat hij krijgt. Hij koopt dan een briefkaart, die eigelijk twee briefkaarten is, die van boven aan elkaar zitten en die je dan alleen maar hoeft af te scheuren, het antwoord er op schrijven en zo, zonder postzegel, weer op de post doen. Ina had hem al afgescheurd voordat ze hem wegstuurde. Je zult dus wel begrijpen, dat die Mevrouw blij was met haar handige dienstbode.

IETS OVER POPPEN.

Tot nog toe heeft men niets kunnen vinden, dat er op zou wijzen, dat de kinderen der natuurvolkeren in de oude tijd al met poppen zouden hebben gespeeld, het is ook heel moeilijk de grens tussen poppen als speelgoed en als afgodsbeeldjes te trekken.

In oud-Egyptische kindergraven zijn poppen gevonden en de Griekse en Romeinse kinderen speelden met poppen, waarvan de lichaamsdelen en ledematen zeer nauwkeurig en natuurgetrouw waren bewerkt. In Londen in het Britse Museum worden Griekse kinderpoppetjes bewaard, die uit klei geboetseerd zijn en menselijke gestalten hebben. Van de kleine meisjes uit het oude Indië wordt verteld, dat zij speelden met ivoren poppen, maar poppen uit klei zullen daar ook wel meer algemeen zijn geweest.

In de Merovingische tijd speelden de kinderen van gegoede ouders met marionetten en in een oud Frans handschrift uit de veertiende eeuw komt de afbeelding voor van een poppenkast, waarin Polichinel, of Jan Klaassen, een vrouw met een knuppel dreigt. Maar geen enkele pop is uit de middeleeuwen voor ons bewaard gebleven. In de zestiende en zeventiende eeuw had men al allerlei soorten van poppen, van klei, van hout en van was. De laatste waren heel kostbaar en volgens berichten uit die dagen zo prachtig beschilderd, dat het was of zij leefden. De toiletten der poppen werden in huis vervaardigd. Uit die tijd zijn ook de poppenhuizen, waarvan prachtige exemplaren nog in musea bewaard worden. Zij geven een beeld van de gehele huiselijke inrichting van de tijd van hun vervaardiging, men heeft er nog een met muurpanelen uit de tijd der renaissance en een ander met een rococo kamer. Zij kostten vaak meer dan duizend gulden en de bezitsters bleven er tot de dag van haar huwelijk mee spelen. Nu werden de huwelijken in die tijd vaak op zeer jeugdigen leeftijd gesloten, maar het vermoeden ligt voor de hand, dat volwassenen nog meer het aardige van die miniatuurwoningen waardeerden dan de kinderen. Een dame in Augsburg moet haar fortuin bijna verspeeld hebben door de buitensporige kosten, die ze zich voor haar poppenhuis getroostte.

Tegen het einde van de achttiende eeuw raakte de lust om poppenhuizen in te richten op de achtergrond, ook werden de poppen zelf veel minder weelderig. Aardig is het op te merken, hoe de geest des tijds zich ook in de poppenkleding afspiegelde. Onder de invloed van verschillende opvoeders, die op natuurlijker, verstandiger klederdracht voor de jeugd aandrongen, zag men de kinderen niet meer lopen als miniatuurmannetjes en vrouwtjes, maar kwam er een bepaald streven te voorschijn om kinderen ook kinderlijk te kleden en voor het eerst zag men ook poppen als kinderen gekleed. Iets dergelijks had men later in de zogenaamde Kate Greenaway periode en zo bestaan er nu ook poppen in reform.

Het grote middelpunt voor de poppenindustrie werd het stadje Sonneberg in Duitsland. Reeds in de middeleeuwen was dit plaatsje bekend om zijn bloeiende handel in houten speelgoed; houthakkers en kolenbranders gebruikten hun vrije tijd om allerlei voorwerpen in hout te snijden en naar de jaarmarkten te Leipzig te zenden. Toen men in het jaar 1810 begon voorwerpen uit papier-maché te vervaardigen, grepen de Sonnebergers de gelegenheid aan om dit materiaal, dat veel goedkoper was dan hout, voor hun poppenkoppen te gebruiken, de rompen werden dan van linnen gemaakt en met zaagsel gevuld en daar deze koppen niet meer elk afzonderlijk uit de hand gemaakt maar in vormen gegoten werden, werd het mogelijk ze in massa's af te leveren.

Alleen met een hemdje bekleed deden de nieuwe Sonneberger poppen een triomftocht door de kinderwereld. Omstreeks 18479 begonnen de Sonnebergers de poppen aangekleed de wereld in te zenden. Spoedig daarop kwamen de wasbare poppenkoppen uit biscuit vervaardigd, ook de beweegbare ledematen en ten slotte de poppen, die papa en mama konden zeggen en de zuigelingen met de beweegbare oogleden.

Sonneberg en Thüringen leveren nog altijd poppen aan de gehele wereld; in Thüringen alleen leven veertigduizend mensen van de poppenindustrie, maar Parijs doet met de zeer elegante Franse poppen aan de Duitse poppenfabrieken een grote concurrentie aan. De Franse pop is evenwel haast al te weelderig. Het is een bekend verschijnsel, dat de mooiste en meest kunstig vervaardigde poppenkinderen zelden door haar jonge moeders het meest geliefd zijn en dat er veel speelgoed bestaat, vooral mechaniek speelgoed, dat eigenlijk alleen door volwassenen wordt gewaardeerd. Zo'n oude pop, waarmee je naar hartelust kunt sollen en zo'n stuk speelgoed, dat alles kan voorstellen, behalve datgene wat het volgens zijn maker verplicht is voor te stellen, dat is juist je ware. Als de poppenindustrie nu weer een stapje verder gaat en wij poppen krijgen met een phonograaf in haar kleine lichamen, zullen die misschien meer bewondering wekken en genot geven in het salon, dan in de kinderkamer.

Het voetbal in de draaikolk van professionalisme.

door

Jan Cottaer.

Oudgedienden in de wereld van de sport proberen ons er graag van te overtuigen, dat het sportleven van onze dagen nauwelijks nog een afspiegeling is van hetgeen onze vaders en moeders indertijd tot het beoefenen van sport en spel heeft geïnspireerd.

Nu staat het vast dat die bewering zeker niet op de laatste plaats wordt geïnspireerd door het weemoedig beeld der dierbare (jeugd) herinneringen, maar dat er aan de andere kant inderdaad wel gronden aanwezig mogen worden geacht, waarop men het afglijden van de sportieve belevenissen onzer dagen als een laatste stap naar een volkomen decadente kan beschouwen. De ontwikkeling van techniek en comfort heeft zelfs van het meest amateuristische sportmilieu vaak een modern uitgerust sportbedrijf gemaakt en maar al te vaak grondt men op die basis de bewering, dat de beoefening van sport en spel **uitsluitend** een kwestie van de mammon is geworden.

Maar men vergeet daarbij immers dat behalve de uitrusting en de accomodatie van de sportclubs ook alle andere dingen in de wereld zijn veranderd en verbeterd en dat men in een stad als Parijs bijvoorbeeld evenmin zou terugkeren of willen naar de lampetkan en het gaslicht.

Sport en handelsgeest

Toch valt het niet te ontkennen, dat er in de beleving van de sport in heel veel gevallen wel een kentering ten ongunste is gekomen. Wanneer we in dit opzicht bijvoorbeeld de voetballerij als de meest beoefende taak van sport in Europa ter hand nemen, zitten we meteen midden in de problemen, welke daar de gang van zaken in de tegenwoordige periode bepalen. Meer echter dan in een technische ontwikkeling schuilt de oorzaak van dat verschijnsel in een kentering van de hedendaagse mentaliteit. De mentaliteit is — en dat niet alleen op het gebied van de sport- en vergrofde uitvoering van de handelsgeest en het stellig in wezen niet onridderlijk winstbejag, dat de mensheid sinds haar eerste dagen heeft bezield. De twee wereldoorlogen, die in alle geledingen van het maatschappelijk leven en in allerlei opzichten hun funeste invloed hebben gehad, drukten hun sporen niet minder nadrukkelijk op het milieu, waar overigens ook ten tijde van de oude en veel bezongen Grieken de invloed van het Gouden Kalf zo'n fataal resultaat heeft gehad.

Bij voetbal massa verschijnsel

Misschien is dat voorbeeld nergens zo sprekend als in de voetbalwereld. Bij de individuele takken van sport als boksen, wielrennen e.a. heeft men dat nooit zo zwaar genomen. Het betrof hier ten slotte slechts kleine individualistische sportbeoefenaars en men zag hierin te weinig een sociale factor om alle mogelijke elementen vóór of tegen te mobiliseren.

Maar het knipoogje dat de internationale voetbalwereld aan het flonkerend goud van de beroepssport heeft gegeven, zat velen heel wat hoger. Men voelde het in vele kringen toch wel heel duidelijk aan als een ernstige bedreiging van niets minder dan de volksmentaliteit, van volksontwikkeling en — ontspanning, dat de mogelijkheid bestond om met veronachtzaming van alle mogelijke maatschappelijke idealen het spel-voor-zijn-plezier tot een winstgevend bedrijf te maken. Maar toen zo hier en daar met bedenkelijk gemak eenmaal de stap van plezier naar metier was gezet, bleek de lawine niet meer te stuiten.

In een nogal opgeschroefd, om niet te zeggen misplaatst nationaliteitsgevoel, dat nauwelijks nederlagen tegen vertegenwoordigende voetbalteams van andere landen tolereerde, begon men zo hier en daar een beetje water in de wijn te doen om tenslotte in een volkomen misplaatst gevoel van eerlijkheid het regelrechte professionalisme te stellen bóven een amateurisme, dat inderdaad in sommige opzichten als schijn-amateurisme moest worden gekwalificeerd. En zo vielen in naam van de „nationale eer" en de zakelijke „oprechtheid" de appeltjes met de regelmaat van grootvaders klok van de boom. Steeds kleiner werd het kringetje waar de leiders van de nationale sportbonden — door hun bekrompenheid en gebrek aan realiteitszin, zei men — met hand en tand aan het amateuristische beginsel vasthielden en wanneer we nu eens op de Europese voetbalvelden rondkijken, zien we dat alleen in de Skandinavische landen, Nederland en wat onbetekende voetbalnaties op de Balkan of daaromtrent, de amateuristische beginselen op een of andere manier zo goed mogelijk worden bewaard.

In Nederland

Nederland is tot na de jongste wereldoorlog voor dergelijke invloeden gespaard gebleven. Zeker, er waren wel aanmerkingen op de amateuristische status en principes van een onprettig aantal speiers en.. clubs, maar op de grote massa van bijna 300.000 actieve Nederlandse voetballers vormden die bij elkaar toch gelukkig maar een zeer kleine minderheid. Het gros van de Nederlandse jeugd trapte onbezorgd en zonder de minste gedachte aan geldelijk gewin op haar veldjes rond en eigenlijk deed het niemand iets, toen de Hele Grote Bep Bakhuis op een goede dag de vaderlandse vleespotten vaarwel zegde, om een sportieve boterham te gaan verdienen in Metz.

Na de oorlog evenwel werd dat anders. Toen de onverwachte Nederlandse successen in de eerste jaren na '45 wat gingen luwen, begon men het plotseling heel erg te vinden dat er na tien overwinningen en gelijke spelen in successie tegen de Belgen, eindelijk ook eens nederlagen begonnen te komen. De 7—2 van Deurne in November j.l. was blijkbaar zó'n harde slag in het aangezicht, dat men met voorbijzien van de 9—0 en de 8—3 in het z.g. Lotsytijdperk, tranen met tuiten weende over het „gebrek" aan inzicht en verantwoordelijkheid van het KNVB-bestuur' dat ‚van een geheel of gedeeltelijk professionalisme voor Nederlandse voetballers maar niet wilde horen.

Wolven onder de schapen

Daar kwam bij, dat de buitenlandse voetbalschouts intussen hadden ontdekt, dat er wel wat te oogsten viel op de grazige weiden van het weerloze Nederlandse amateurisme. Een van de Nederlands beste voetballers aller tijden, Faas Wilkes ging voor een ongehoord hoog bedrag naar de Milanese club Intern, waar hij week in, week uit de meest verbluffende dingen doet. De Harder, die hem volgde met bestemming Bordeaux, zette de Keuze Commissie die hem niet begeerde voor haar Nederlands Elftal, nogal duidelijk te kijk, door zich onmiddellijk te ontpoppen als de meest productieve buitenspeler in de hele Franse competitie. En terwijl hij een belangrijk aandeel had in de geslaagde greep van zijn club naar het landskampioenschap,, voerde middenvoor Appel, eveneens een slachtoffer van de „ongenade" der K.C. het elftal van Reims naar de Franse bekerfinale en daarin naar de triomfantelijke overwinning.

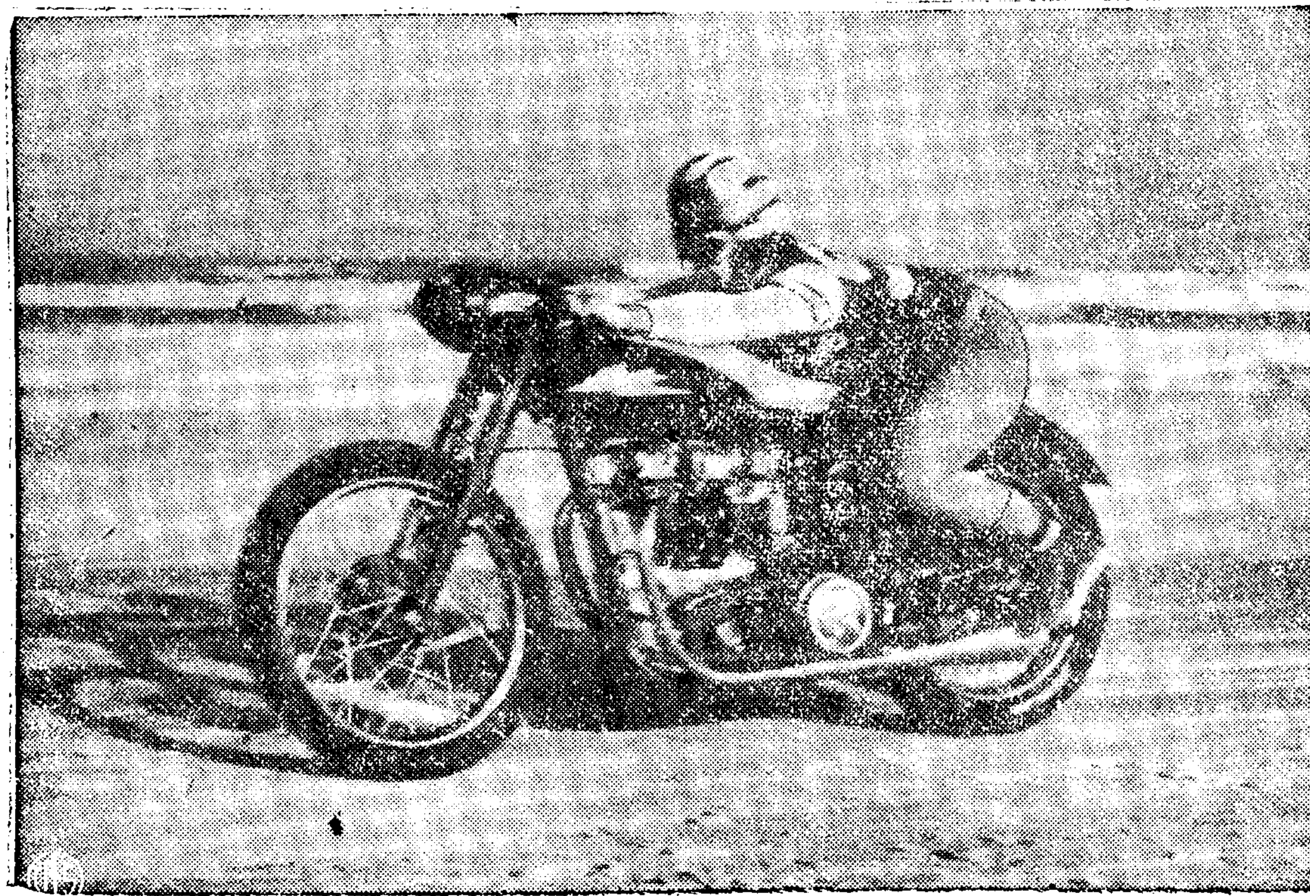
En daar bleef het niet bij. Timmermans, Lent, De Kubber, Brandes, Devroet, Steenbergen, Rijvers, noem ze maar op.. Ze accepteerden een verleidelijk bedrag in franse francs of Italiaanse lires — begrijp ons goed, dat we hen persoonlijk niet altijd ongelijk zouden willen geven — en er scheen aan de stroom van emigranten geen einde te komen, totdat plotseling Lenstra, Groeneveld, en Biesbrouck kort achtereen, voor de eer bedankten.

Kentering?

Het zou overdreven zijn deze laatste gevallen te zien als een kentering. Het is niet meer dan een symptoom, waarvan sommigen, die anders overhaast tot emigratie geneigd zouden zijn, misschien kunnen leren, dat het daarginds niet overál botertje tot de boom is en dat er ook onder het Franse en Italiaanse goud nog wel eens wat vergulsel schuilt.

Maar intussen zag een groot deel van de Nederlandse sportpers daar aanleiding in, om met slaande trom en vliegend vaandel ten velde te trekken tegen de politiek van het KNVB-bestuur. Zij schreeuwen moord en brand over de desilussie, spot en -luister goed- de „schande", welke Nederland te wachten staat, wanneer het niet onmiddellijk het voorbeeld van de buitenlandse sportvrienden volgde. Er zijn er ook nog wel, die tégen hun collega's en tegen de stem des volks (welke niet roept om het spel ter beoefening, maar om het spel als kijkspel) ingaan. Zij gronden hun betoog op argumenten als die van de sociale en opvoedende functie der sportbeoefening door de jeugd, welke de recreatie van het zelf beoefende spel harder nodig heeft dan een oudere generatie het tot in de perfectie opgevoerde kijkspel. Zij voeren aan dat, getuige de ervaringen in het buitenland, het professionalisme of premiestelsel de knoeierijen niet opheft, maar zelfs doet toenemen en zij wijzen erop — dit met betrekking tot het betere spelpeil dat ervan zou moeten komen — hoe er in Engeland stemmen zijn opgegaan om de profs méér te gaan betalen, teneinde hen beter te laten voetballen. Zij betogen dat er op die manier nooit 'n einde aan komt en dat de stap naar het professionalisme — on uitwisbaar en niet meer te herstellen — eerder aanleiding zou worden tot het storten van badkuipen vol krokodillentranen, dan tot dankbaarheid aan degenen die deze stap hebben ondernomen, met betrekking tot de „morele moed" de ze hebben gehad, om het roer om te gooien.

Maar deze strijders voor het amateurisme staan genoteerd als Don Quichottes, als irrealisten, dromers en verblinde berijders van dwaze, idealistische stokpaardjes. Zolang echter de KNVB voet bij stuk blijft houden en de clubs, die méér van de praktijk weten dan degenen die alleen maar volle stadia en dito clubkassen zien, óók al niet begerig blijken om een bepaalde vorm van professionalisme te omhelzen, zolang zal het paard van Troje niet binnenkomen en blijft de Nederlandse voetbal zo goed als dat mogelijk is — maar dat is weer een heel, ander chapiter — een amateuristisch eilandje in een kokende oceaan van professionalistische decadentie.

GEMOTORISEERD PAARD. — Als een ruiter te paard, zo zit Bobby Turner, een motor-jockey van 38 jaar uit Pasadena, Californië op zijn Engelse Triumph machine en verbeterde tijdens oefenritten twee wereldrecords voor motoren n.l. voor Klasse A-40 kubieke inch machines reed hij de gemeten mijl met een snelheid van 129.245 per uur en voor Klasse C met een gemiddelde van 118.4 mijl per uur.

De sigaren van Winston Churchill sterven uit

Iedereen weet, dat Churchill heel grote en dikke sigaren rookt. Wel twintig per dag. Maar zelfs zijn grootste bewonderaars hebben geen idee, wat er allemaal achter Churchill en z'n sigaar zit. Hij rookt echte Havana's. En rond de Havana-sigaren is momenteel heel wat te doen. Ze zijn bijna aan het.... uitsterven.

Want Amerika is begonnen Cuba concurrentie aan te doen. De machine gaat er de minutieuze arbeid van nijvere handen vervangen. Ze maken even grote en dikke sigaren. Maar er zitten slechts enkele blaadjes Cubaanse tabak in. De rest, speciaal het hart, is Sumatra en Virginia. Elke Cubaan haalt er zijn neus verachtelijk voor op. Hij geeft zich er evenwel rekenschap van, met grote weemoed, dat ook hier de grootindustrie een oude en mooie traditie gaat vernietigen.

Het is intussen niet alleen de groot-industrie, die de ondergang van de echte Havana veroorzaakt. De rokers zelf zijn de oorzaak. Zij weten een werkelijk goede sigaar niet meer te waarderen en stellen zich met minderwaardig werk tevreden, dat wel op een Havana lijkt soms heel bedriegelijk, met cellophaan of zilverpapier en al, doch er feitelijk, althans voor een kenner, niets mee van doen heeft. Het zijn inmiddels ook de tijdsomstandigheden, het gebrek aan geld en het feit, dat dit allengs in heel andere kringen dan de traditionele terecht is gekomen, waardoor de koninklijke Havana in de knel raakt. Naar het schijnt, roken de nieuwe rijken bij voorkeur sigaretten.

Met dat al zette de Cubaanse sigarenindustrie in 1944 nog 180.000.000 sigaren om, welk indrukwekkende cijfer in 1949 gedaald was tot iets meer dan 21.000.000. Teneinde aan de concurrentie het hoofd te bieden, zal men op Cuba eveneens tot de machine moeten nemen en dan is de wereld weer een stuk oude romantiek kwijt.

Het maken van een goede sigaar en dus zeer zeker van een echte Havana, vereist een kunstvaardige hand en uiterst gevoelige vingers. De handen van de „tabaquero", de sigarenmaker, moeten bovendien een bepaalde graad van vochtigheid bezitten. En de echte Havana ontstaat in een rustige sfeer, waarin geen machinegedruis weerklinkt, maar de geschoolde stem van een voorlezer, die met grote virtuoziteit zowel meesterwerken uit de wereldliteratuur voordraagt als de moderomans.

Een kunst op zich zelf, dit voorlezen. Er moet een bepaald rhythme in liggen, dat niet storend op het subtiele arbeidstempo van de „tabaquero's" werkt. Zij mogen ook niet uit hun geestelijk evenwicht worden gebracht door al te spannende of realistische scènes. Vandaar, dat altijd van te voren met de voorlezer overleg wordt gepleegd. Deze, na een nauwkeurig examen gekozen, komt geregeld met een programma op de proppen. Dit kan variëren van Don Quichote tot „Het Kapitaal" van Karl Marx. De „tabaqueros" doen een keuze en de voorlezer moet dan zelf bepalen in welke volgorde hij een en ander opdient. Hij werkt drie uur per dag, 's morgens twee maal 45 minuten en 's middags dito. Meer niet, want het is zijn taak, de „tabaqueros" tot topprestaties op te voeren en die houden ze net de hele dag vol. Hij fungeert dus als een soort versnelling.

Men kan op Cuba in een boekwinkel het een of andere nieuwe boek aangekondigd zien met de mededeling „Uitverkoren door de sigarenfabriek die en die". Het is een reclame, die het altijd doet. De gewoonte van het voorlezen berust op de overweging, dat de „tabaquero" het beste werkt, als zijn aandacht niet op de sigaar maar op heel iets anders gevestigd is. Ze is reeds eeuwenoud. Ook het voorlezen zal vermoedelijk binnen afzienbare tijd tot het verleden behoren. Men heeft het reeds met de radio geprobeerd. Het rhythme daarvan bleek evenwel storend te werken. Tot de meest gevraagde werken behoren Churchill's Memoires. Misschien wel, omdat hij een der laatste goede klanten is....

DE KLANT IS KONING — ook in een hotel te New York. Ook al is hij een aap en heet Bonzo. Het geld om een koninklijke klant te zijn verdient hij overvloedig, want hij is een filmster en een van de weinige, die er zich niet voor schaamt te erkennen, dat hij van de apen afstamt. Hij heeft kort geleden zijn film „Bedtijd voor Bonzo" voltooid en is nu op rondreis, om reclame voor zijn product te maken. Bonzo is erg trots op zijn stamboom, die, naar verluidt, ergens in Midden Afrika staat.

NIEUWS VAN OVERAL

Niet gearresteerd

Praag. — Volgens het Tsjechoslowaakse nieuwsbureau Ceteka heeft premier Zapotocky Dinsdag op de zitting van de centrale raad der Tsjechoslowaakse vakbonden te Praag een overzicht gegeven van de ontwikkeling van de loonschalen sinds 1946. Hij zou dus niet gearresteerd zijn.

Tinaankoop gestopt

Washington. — De Amerikaanse regering heeft met ingang van gisteren alle nieuwe aankopen van tin voor strategische voorraadvorming stopgezet, zulks in overeenstemming met de aanbevelingen van de Senaatscommissie voor de militaire voorbereiding. Zij deelde mede, dat zij waarschijnlijk geen nieuwe aankopen zal verrichten zolang de tinprijs niet een redelijker peil bereikt.

Kwestie Kasjmir

Lake Success — De Pakistaanse minister van buitenlandse zaken, Zafroellah Khan, zeide in de Veiligheidsraad, die de kwestie Kasjmir behandelt, dat het grootste gedeelte van Kasjmir's bevolking met geweld in bedwang wordt gehouden door India dat zijn greep op Kasjmir niet zou willen doen verslappen doch de samenstelling van de bevolking van Kasjmir zou willen veranderen door Mohammedanen uit te drijven en Hindoes en Sikhs in te voeren.

De zitting werd tot Vrijdag verdaagd.

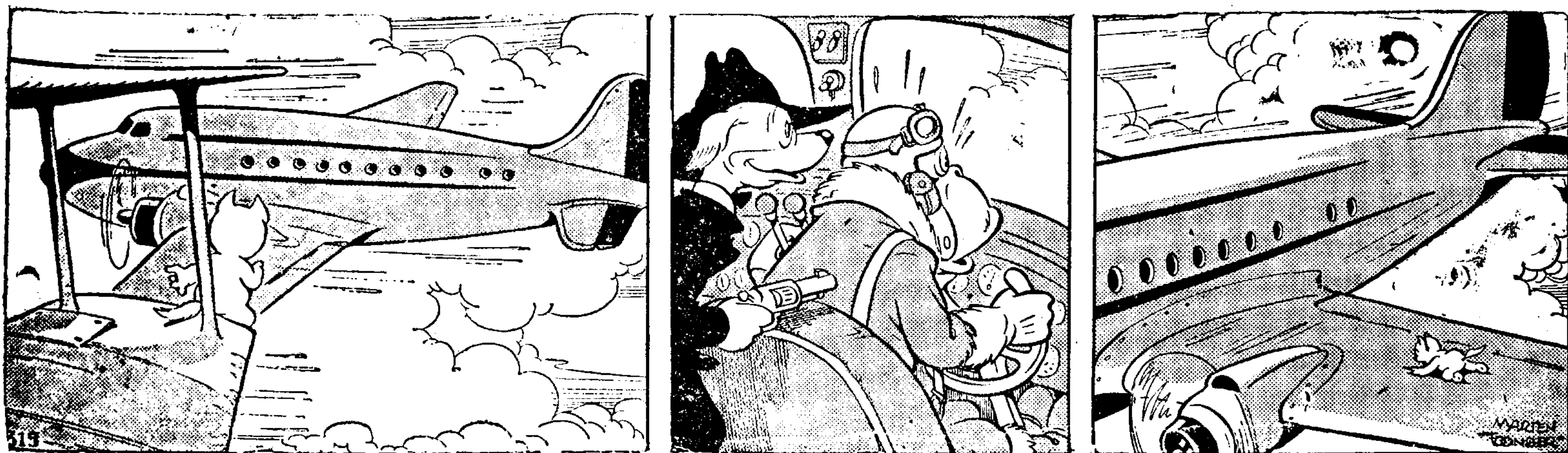
LIEVE BOKSER! — Hij is dan ook de kampioen van de tentoonstelling. Zijn naam is Bang Away uit Sirrah Crest en heeft de dankbare liefde opgewekt van Penny Harris, de dochter van zijn bazen, Dr en Mevr R. C. Harris. Hij verdiende deze beloning door de beste te zijn op de 75ste jaarlijkse tentoonstelling van de Westminster Kennel Club tentoonstelling te New York.

ALS IK DE ZAAK WEL BESCHOUW — zegt Jackie, de Leeuw die met Harold Lloyd optreedt in de RKO Radio klucht, „Dolle Woensdag", vind ik dat mijn broeders en zusters in de wildernis zich zeer onbeheerst jegens de mensen gedragen hebben.

839

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

Tom Poes had het lang niet gemakkelijk. De wind gierde om zijn ren, het kleine vliegtuigje schommelde vreemd heen en weer n zakte van tijd tot tijd een metertje of zo en het grote vliegtuig cheen hem héél ver weg. Daar kwam nog bij, dat hij er op moest ekenen dat Super en Hieper hem in de gaten zouden krijgen en em onvriendelijk zouden ontvangen.

Maar dat laatste viel mee. Super en Hieper zaten in de bestuurs- abine van het grote toestel en hadden het vreselijk druk met het etten op de piloot.

„Je moet ons niet voor de gek houden," zei Super, „Haal geen are grapjes uit, vadertje, want dan krijgen we ruzie! „Dan krijgen we ruzie!" herhaalde Hieper zenuwachtig gichelend. „Dan chiet ik hem dood, hé Super?"

„Mijn vriend voelt de dingen uitstekend aan!" zei Super. „Hij raakt op bewonderenswaardige wijze de kern van de zaak!" „Ik haal geen grappen uit!" snauwde de piloot. „Alleen wilde ik, dat die vriend van je ophield met zijn proppeschieter te stompen. Het leidt mij af!"

„Ik stomp hem niet!" protesteerde Hieper. „Echt niet, Super! Ik zou niet weten waarom ik dat doen zou! Nee, zeg nu zelf!"

Terwijl deze en andere gesprekken de tijd kortten was Tom Poes overgesprongen. Hij bevond zich nu op de linkervleugel van de grote machine en kroop, langzaam voortschuivend over de trillende, gladde oppervlakte. Héél langzaam naderde hij op deze wijze de ronkende motor. Maar het was gevaarlijk werk, dat zal ieder oplettend lezer duidelijk zijn....

Dr. Drees zal Minuor waarnemen gedurende afwezigheid van Ir. Peters

's-Gravenhage. — Op een persconferentie verklaarde Prof Romme, at gedurende de afwezigheid van Ir. Peters Minuor zal worden vaargenomen door Dr. Drees. Verwacht wordt dat Oud-minister oetzen Ir Peters als staatssecretaris voor Indonesië ter zijde zal taan.

Voorts werd medegedeeld, at (behoudends het staatssecretariaat van economische zaken) door de leden van het ieuwe kabinet zal worden beorderd, dat in de bestaande taatssecretariaten en hun vervulling geen wijziging komt.

Op zijn persconferentie heeft rof. Romme verder enkele mededelingen gedaan over het ieuwe kabinet. Zo verklaarde ij, dat ministers zonder porteeuille tevens vice-premier, mr Teulings, naast uitoefening van ijn lidmaatschap van de Raad voor Economische aangelegenheden, waarin hij, gelijk in andere uit de raad van ministers gevormde vaste colleges als vice-premier zitting zal hebben, in het bijzonder nog tot taak zal hebben de zorg voor de burgerlijke verdediging en de binnenlandse veiligheidsdienst, zulks in nauw overleg met de minister van binnenlandse zaken.

Deze regeling is getroffen, opdat de nieuwe minister van binnenlandse zaken, mr van Maarseveen, voldoende gelegenheid zal kunnen vinden om zich ook aan de departementale en parlementaire behandeling der in voorbereiding zijnde omvangrijke grondwetswijziging te wijden.

Reeds in het vorige kabinet had mr van Maarseveen als vice-voorzitter der staatscommissie tot herziening van de grondwet met de op handen zijnde grondwetswijziging bemoeienis. Mr van Schaik, die voorzitter is der genoemde commissie, heeft zich bereid verklaard dit voorzitterschap voort te zetten. Er zullen dus 2 voorzitters zijn, een van binnen en een van buiten het kabinet.

Prof. Albregts zal in nauw overleg met de minister van economische zaken in het bijzonder belast zijn met:

a. De bevordering der productiviteit in het gehele Nederlandse bedrijfsleven;

b. De coördinatie van het beleid met betrekking tot de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie in nauw overleg met de minister van sociale zaken;

c. De behartiging der middenstandsaangelegenheden;

d. De kartelpolitiek.

Bij de uitvoering van zijn eerste taak, die een uitgesproken interdepartementaal karakter draagt, zal prof. Albregts voortdurend nauw contact onderhouden met alle ministeries, die in het algemeen of in bepaalde sectoren het productiviteitsvraagstuk raken. Aangezien deze minister zonder portefeuille dus een groot deel van de taak van de staatssecretaris van economische zaken zal overnemen, zal deze functie komen te vervallen.

Tenslotte deelde prof. Romme mee, dat kan worden verwacht, dat de Koningin mr. van Schaik zal benoemen tot minister van staat.

Beëdiging

's-Gravenhage. — Donderdagmorgen zal de Koningin de vier nieuwe ministers in Den Haag beëdigen; ir Peters zal beëdigd worden na aankomst uit de Nederlandse Antillen.

AARDSCHOKKEN IN NEDERLAND

's-Gravenhage. — Heden werden aardschokken gevoeld in Nederland, Duitsland, Frankrijk en België, waarvan het middelpunt waarschijnlijk in het Eifelgebergte ten Zuidwesten van Keulen lag.

De schokken duurden van 4 tot 10 seconden en werden op verschillende plaatsen gevoeld. Nergens werd schade aangericht of hadden ongevallen plaats; alleen in Duitsland stortten ruïnes en een fabrieksschoorsteen in.

Inspecteur van politie op Grenada ontslagen

Onlusten smeulen voort

St. George's, Grenada — Gisteren is kolonel Arthur Donald ontslagen als inspecteur van politie op het door stakingen verlamde Brits West-Indische eiland Grenada, nadat hij geweigerd had zijn ontslag in te dienen.

Kolonel Donald, die de politieactie geleid heeft tegen de gewelddaden op de suikerplantages en elders gedurende de stakingen, die nu reeds 19 dagen aanhouden, heeft de correspondent van Reuter medegedeeld, dat de gouverneur van de Britse Bovenwindse Eilanden hem gisteren op het gouvernementshuis had ontboden en hem had gesuggereerd, dat hij zijn ontslag zou indienen.

De kolonel, die in Juni jl. hier met een contract van drie jaren was gearriveerd, had dit geweigerd. Binnen een maand na zijn aankomst alhier had hij een suikerstaking aangepakt, die geleid werd door Eric Gairy, de leider van de huidige ongeregeldheden. Toen werd er geen critiek geuit op zijn handelwijze. De mening van de meerderheid der werkgevers en van de middenstand op het eiland is, dat de behandeling van de stakers door kolonel Donald niet al te streng was en dat hij grote beheersing aan de dag legde bij het handhaven van de openbare orde. De stakers zelf hebben hem niet gecritiseerd wegens uitzonderlijke gestrengheid.

Gisteren heeft een brand overdag de onderneming Boucan vernield. Na de rust van de laatste dagen komen thans weer berichten binnen over nieuwe gewelddaden in afgelegen delen van het eiland.

Onrust in Panamá.

Panamá — Volgens het blad „La Nación" heeft burgemeester Vega Mendez bevel gegeven tot aanhouding van alle ondertekenaars van het manifest, dat Donderdag verspreid werd door de oppositie en waarin aangespoord werd tot passief verzet teneinde de regering van Arnulfo Arias ten val te brengen. Onder de ondertekenaars bevinden zich gewezen presidenten, ministers en parlementsleden en andere invloedrijke leden van de oppositie. De burgemeester heeft gevraagd dat dit bevel niet zou gelden voor een aantal persoonlijkheden, zoals oud-president De la Guardia, die thans in een ziekenhuis verpleegd wordt wegens kwetsuren, opgelopen bij zijn aanhouding.

Argentijns vlees

Buenos Aires. — Nadat Argentinië verleden jaar Juli zijn vleeszendingen naar Engeland opschortte, is de voor export beschikbare hoeveelheid vlees gedaald tot vermoedelijk nauwelijks meer dan de helft van het normale, zo wordt in de „Review of the River plate" medegedeeld. Dit tijdschrift schrijft de vermindering toe aan de catastrophale droogte van 1949/50, waarvan eerst thans de gevolgen ten volle worden ondervonden.

Aftreden geëist.

Bonn — De Westduitse parlementsfractie van de socialistische partij heeft in een verklaring over de huidige economische toestand het onmiddellijk aftreden van de federale regering geëist en nieuwe algemene verkiezingen.

EMMASTAD

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur J. Kokshoorn, tel. 2038.

Personeel Afdeling: M. B. Lansink, tel. 2351—2141, Hot. NP; b.g.g. tel. 2400—2843 —4.

Materialen Afdeling: Th. G. Boot, JD Binnenweg 10, tel. 4321.

C.S.M.

Rederij: P. J. Hemmes, tel. 2701.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur en 23.00 — 08.00 uur J. H. Allebe, tel. 2399.

Dok Afdeling: H. Th. Teunisse, tel. 2096.

Sportclub Asiento: Zaterdag 17 Maart een veteranen voetbalwedstrijd op het terrein Groot Kwartier tegen een elftal van de Marine. Aanvang 16.15 uur. Scheidsrechter: De Winter.

Zaterdag 17 Maart om 16 uur spelen wij op het terrein Rio Canario een belangrijke wedstrijd en wel een zg. nederlaagwedstrijd tegen P.S.V. Dus wie deze club de grootste nederlaag toebrengt, heeft de beker. Jongens, doet jullie best! Scheidsrechter Boot.

Zondag 18 Maart een vriendschappelijke voetbalwedstrijd tegen Vesta op het terrein Rio Canario. Aanvang 16 uur.

BEKENDMAKING

De Ontvanger van Curaçao maakt hierbij bekend, dat Motorrijtuigen, die op de openbare wegen, en Motorboten, die op de openbare wateren worden gebruikt, **op 20 MAART a.s.** voorzien moeten zijn van geldige nummerplaten voor het jaar 1951.

Curaçao, 14 Maart 1951
De Ontvanger voornoemd,
Arends.

Voetbalnieuws uit Holland

Heerenveen wederom Kampioen

Mooi resultaat van Vitesse tegen Wageningen

P.S.V.'s kampioenschap bijna een feit

Heerenveen is dan weer kampioen en het lijdt geen twijfel of het kampioenschap is bij de sterkste terecht gekomen. Zouden de Heerenveners er dit jaar in slagen het zo vurig verlangde kampioenschap van Nederland te behalen? De ploeg is wel weer uiterst productief geweest dit jaar, hoewel een paar lelijke misstappen werden begaan, o.a. tegen Go Ahead en Sneek.

Ook P.S.V. is er bijna, de Philipsmensen versloegen Brabantia met 2—0 en wanneer de volgende week de volle buit wordt binnen gehaald, kunnen zij de kampioensvlag heisen. Ontegenzeggelijk zal P.S.V. in de Kampioenscompetitie een hartig woordje meespreken.

De situatie aan de kop in afdeling B is ongewijzigd gebleven. Wageningen kon het tegen een uiterst verbeten Vitesse niet verder brengen dan een 2—2 gelijkspel, terwijl D.W.S voor de zoveelste maal een 0—0 gelijkspel behaalde, dit maal tegen D.O.S.. Wie hier uiteindelijk met de eer zal gaan strijken, valt heel moeilijk te zeggen, maar dat het Nijmeegse N.E.C. de laatste weken een prachtige kans heeft gehad en dat zij die totaal verknoeid hebben dat is wel zeker. De onderste clubs roeren zich vervaarlijk en het wordt oppassen voor de middenmood, o.a. Ajax, dat het tegen Heracles niet verder dan een 1—1 gelijkspel wist te brengen. Ook Hengelo sleepte de volle winst uit de wedstrijd tegen N.E.C.. Het belooft wel een uiterst spannende eindstrijd te worden in Afdeling B., zowel voor de bovenste als voor de onderste plaats.

In Afdeling C had het Haagse H.B.S. een totale off-day, wederom verloren de Hagenaren van het zwakke D.W.V. met 4—0, thuis bleven de Amsterdammers ook de baas, toen met 2—1. Of gaat D.W.V. het voorbeeld van Vitesse volgen, de achterstand is echter groot, of de Amsterdammers er nog in zullen slagen de voorlaatste plaats te verlaten valt wel te betwijfelen. Met een achterstand van 5 punten op de Volewijckers en V.S.V. en 7 op H.B.S. en met nog 5 wedstrijden voor de boeg lijkt dit ons wel een uiterst zware opgave.

Blauw Wit kwam een stapje nader tot het kampioenschap door een magere 1—0 overwinning op V.S.V.. Haarlem, dat momenteel in een prima vorm verkeert, en het Haagse A.D.O. liggen op de loer en een misstap van Blauw Wit is voldoende om de situatie totaal te doen veranderen.

In Afdeling D wonnen B.V.V. en Willem II beiden, zodat ook hier de stand aan de kop hetzelfde blijft. Emma is wel uitgeschakeld, de Dordtenaren staan nu 4 punten achter met nog 4 wedstrijden te spelen, Zondag konden ze het niet verder brengen dan een 1—1 gelijkspel tegen het toch heus niet zo sterke T.S.C.. T.S.C. had niet veel aan dat ene puntje, daar Xerxes de derby tegen Feyenoord met 2—1 won, zodat de Rotterdam mers weer een punt uitliepen. De Baronie is de eerste eersteklasser dit jaar, die als slachtoffer valt van de nieuwe competitie regeling. Zij zullen het volgend jaar hun heil in de tweede klasse moeten gaan zoeken. Ook T.S.C. zal wel het slachtoffer worden hier.

Zoals reeds in de aanhef vermeld, is het Eindhovense P.S.V. bijna kampioen. Maar de spanning onderaan neemt met de week toe. M.V.V., Maurits, Limburgia, Brabantia, Bleyerheide, Sportclub Emma, Sittardia en Helmondia zijn allemaal nog lang niet veilig. In deze afdeling zal wel op de laatste wedstrijddag de beslissing vallen, wie zullen moeten degraderen.

P.S.V. TOURNOOI

De wedstrijd Sithoc — Veendam welke gisteravond plaats vond in het Rifstadion werd door Veendam gewonnen met 3—1. Stand bij rust 2—0.

Door deze overwinning moet Veendam Zondag uitkomen tegen SUBT.

ZWALUWEN — RODE DUIVELS 2—4

Rotterdam. — In het Feyenoord-stadion hebben Woensdagmiddag de Rode Duivels met 4—2 de Zwaluwen geslagen. De ruststand was 4—0. Vóór de rust scoorden Annico, Dimanche, De Bruyne en Annico voor de Belgen. Na de rust scoorden Van der Weerd van Wageningen en Snoek van Eindhoven.

Boksen

Rotterdam. — De Rotterdamse bokser middengewicht Jan de Bruin heeft tijdens de Nederland-België-bokswedstrijden te Rotterdam gewonnen van de Belg René Knockaert door opgeven in de vijfde ronde van laatstgenoemde. De Nederlander was in zeer goede conditie en haalde de Belg tijdens het vijf ronden durende gevecht driemaal voor acht tellen neer. De Belg vocht evenwel moedig door, doch kon niet op tegen de harde rechtse directen van De Bruin. In de vijfde ronde, toen de Belg weer gevloerd werd en na acht opstond, stak hij zijn hand op ten teken van overgeven.

De Nederlander Piet Voorwinden won in de prof-partij van de Belgische vedergewicht Tratsaert op punten.

Tafeltennis

Wenen. — In de finale tafeltennis om de Swaithling Beker heeft Tsjechoslowakije met 5—4 van Hongarije gewonnen. Tsjechoslowakije behoudt hiermede de beker.

Hans Osieck

Johannesburg. — Voor de tijd van zijn verblijf in de Unie is de Nederlandse componist-pianist Hans Osieck aangesteld als leraar-piano aan de muziekafdeling van de universiteit van Kaapstad. Osieck oogstte veel succes met zijn eerste concertino, dat hij met het Stedelijk Orkest van Johannesburg onder Frits Schuurman ten gehore bracht. Ook gaf hij in Johannesburg een radioconcert, alvorens naar Kaapstad terug te keren.

WEST-INDISCHE SCHAAKBOND

Veel spanning kenmerkte de wedstrijd Dr. Max Euwe I — Curaçao II, afgelopen Maandag verspeeld.

Opmerkelijke prestaties werden niet geleverd, of het moest de krachtige eindspurt van Curaçao II zijn, dat na 4½ — 1½ te hebben achtergestaan, zo waar de kans had gelijkspel uit het vuur te slepen. Evenwel ondoordacht spel, wij denken in dit geval aan De Mes, die op het laatste moment zijn winstpunt in rook zag vervliegen, was de oorzaak, dat de belans naar Dr. Max Euwe I met 6 — 4 doorsloeg.

De gedetailleerde uitslag luidt:

Dr MAX EUWE I	—	CURACAO II	
L. A. Lemmens	—	S. de Castro	1—0
J. Ch. Tiepen	—	G. E. A. Booi	1—0
C. Harms	—	Y. A. de Mes	1—0
J. v.d. Horst	—	J. D. C. de Leon	0—1
J. P. de Groot	—	E. G. Hudson	½—½
L. G. den Houting	—	A. S. Abady	1—0
J. A. Prinsen	—	J. de Vries	½—½
C. Donker	—	I. de Vries	1—0
D. Koops	—	A. Hudson	1—0
A. C. H. Harteloh	—	H. Kleyngeld Jr.	0—1
		Totaal	6—4

De stand in de competitie is thans:

	gesp.	gew.	gel.	verl.	bordpunten voor — tegen	pnt.
Dr. Max Euwe I	2	2	0	0	15½ — 4½	2
Curaçao I	2	2	0	0	14½ — 5½	2
Capablanca	3	1	1	1	16½ — 13½	1½
Dr Max Euwe II	3	1	1	1	15 — 15	1½
Curaçao II	2	0	0	2	7 — 13	0
Dr Max Euwe III	2	0	0	2	1½ — 18½	0

Maandag, 19 Maart a.s. in het Repetitielokaal te Emmastad:
Dr. Max Euwe III — Curaçao I
Wedstrijdleider: Th. Goedendorp.

AGENDA

WEST-END: „Die Fledermaus" 19 en 21.15 uur.

CINELANDIA: „Samson and Delilah" 20 uur.

ROXY: „Jossy" 19 uur; „The egg and I" 21 uur.

CULTUURCENTRUM: Filmavond 20.00 uur.

STADHUIS: Statenvergadering 20.30 uur.

theken worden waargenomen door: Botica Excelsior, Herenstraat 4, tel. 2004 en Botica Central, Bredestraat 45 (O), tel. 3281.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apo-

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van noodgevallen bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Mestrom, Marktstraat 1, tel. 1836.

CUROM.

Donderdag: 17.30 Voor de rijpere Jeugd; 17.50 Joe Venuti; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 „Nederland, zoals het reilt en zeilt"; 20.45 Klassiek Concert; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Donderdag: 19.00 Nieuws; 19.12 Muziek; 19.15 Voordracht door J. Idserda; 19.25 Internationaal muziekprogramma: „Douce France"; 19.50 Nederlandse Kroniek; 20.05 West-Indisch programma met: Zuid-Amerika in het nieuws en Nieuws voor de West; 20.35 Nederlandse Kunstenaars; 20.45 Lijdensmeditatie; 20.56 Nieuws en Sluiting.

AVROS.

Donderdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 Omroep-advertenties; 17.15 Naar bed; 17.25 Reclame; 17.45 Voor de jarigen op de Antillen; 18.00 „Een Plaatje en een Praatje"; 18.40 Nieuws; 19.01 Zangrecital; 19.35 Intermezzo; 19.40 Voor de Oudere Jeugd; 20.00 Advertenties; 20.15 V.I.P.; 20.25 U vraagt, de Avros draait; 21.55 Nieuws en Sluiting.

Ons feuilleton

13 en één

„Ik ben gek geweest", bromde Dicks. „Ik had argwaan tegen die vent gekregen. Geruime tijd worden er al diamanten uit het Oosten binnengesmokkeld en er zat een moord aan vast ook! Ik verdacht hem en hij wist het. Ik had geen zekerheid en dat wist hij ook! Hij vertelt me een vreselijk verhaal en verzoekt me met hem mee te gaan naar zijn huis om over hem te waken. Ik was in de veronderstelling, dat hij niets vermoedde van mijn argwaan en nam de invitatie aan. En hier vermoordt hij me bijna, terwijl ik de eerste ben, die naderhand, als ik helemaal hersteld zou zijn, zou zweren, dat hij met die moordaanslag niets te maken kan hebben gehad, daar hij zelf één van de slachtoffers is geweest — nota bene!"

„Juist", zeide Savoy ernstig. „Duidelijk, niet waar? En dat brengt ons tot de enige moord, die gepleegd werd uit noodzaak. Mr Domino, die een groot doel voor ogen had, stelde de veiligheid van zijn juweel boven de veiligheid van zijn eigen leven. Mahmun heeft ons verteld, dat hij de Bloem des Hemels om zijn hals droeg aan een dunne ketting van buitengewoon sterk staal. Mr Domino kreeg een slaapdrank in zijn wijn, maar de misdadiger kon geen passende sleutel vinden op het etui en geen gereedschappen, die in staat waren de ketting door te knippen. Stelt u zich zijn beestachtige woede eens voor, toen hij het lang begeerde voorwerp eindelijk in zijn handen hield, zonder het te kunnen aanraken, zonder het zelfs te kunnen zien!" Een uitdrukking van hevige afkeer lag nu op het gelaat van Paul Savoy en hij huiverde even. „En ga dan eens na, hoe duivels geslepen de man te werk ging. Hij zorgde er voor, dat niemand ook maar een ogenblik er aan zou twijfelen of de moord op Mr Domino zou het werk geweest zijn van een gek, een beestmens! En zoals altijd dacht hij aan de details — die papieren kroon. Ik ben benieuwd, of hij niet even gegrinnikt heeft, toen hij dat idee kreeg!"

Mahmun was inmiddels bij het valies van Parks neergeknield en sneed het met een scherp mes open. Hij vond een lemmetloos heft van een jachtmes, een bundel bankpapier, het grootste gedeelte van een millioen vertegenwoordigend, en eindelijk een dunne stalen ketting, die vastgeklonken was aan een klein, plat, stalen etui. Mahmun stak onder het mompelen van onverstaanbare woorden een kleine sleutel in het slot. Het deksel klikte open en in het etui lag het prachtigste sieraad, dat men zich bedenken kan, een gloeiende, flikkerende verzameling van de meest kostbare stenen, die hen de ogen verblindden. Laufer-Hirth vergat door de onvergelijkelijke schoonheid van het juweel zelfs even de moord en was vervuld van een onzegbare bewondering voor zoveel schoons. Kapitein Temple staarde half verdoofd naar de grote diamant, die het middenstuk vormde van het sieraad. Paul Savoy slaakte een diepe zucht en wendde zijn ogen af; hij had even gekeken naar de paarlen, waarvan hij had horen beweren, dat het dauwdruppels voorstelden, doch die hem hadden doen denken aan tranen.

„De Bloem des Hemels!" kreet Mahmun en drukte het etui dicht aan zijn borst.

„Of van de Hel?" mompelde Paul Savoy.

„En toch", zeide een ontstemde Gateway, die achtereenvolgens ten prooi was geweest aan ontsteltenis, verbazing en een gevoel van wangunst, „is er één ding, dat je me niet wijs kunt maken, Savoy. Je kunt nu gemakkelijk zeggen, dat je al die tijd geweten hebt, dat Parks de dader was. Op de een of andere manier ben je er op het allerlaatste ogenblik achter gekomen. Maar je kunt mij niet wijs maken, dat je het al direct in de gaten had!"

„Dat kan ik je zelfs bewijzen, Gateway", antwoordde Savoy en keek de detective aan met zijn doordringende ogen. „Dat kan ik heel gemakkelijk bewijzen, aangezien het de volstrekte waarheid is."

„Oh ja?" vroeg Gateway.

Er dansten nu twee duiveltjes in Savoys ogen.

„Heb ik het je al niet gezegd, die eerste avond, dat je hier arriveerde?" vroeg hij.

„Neen, dat heb je niet gedaan!"

„Dat deed ik wel. Ik heb het zelfs voor je opgeschreven en je hebt het gelezen!"

„Dat lieg je!"

Gateway was vastbesloten nu geen onzin meer van Savoy te verdragen.

Met een licht schouderschokken wendde Savoy zich tot Temple.

„Herinnert u zich mijn briefje nog, Kapitein Temple? Het briefje, dat ik aan de zoldering gespijkerd had?"

Alsof kapitein Temple dat ooit zou kunnen vergeten! Hij keek een beetje ontstemd, maar scheen toch geïnteresseerd.

„U kneep het in elkaar en wierp het weg", ging Savoy voort, terwijl hij zijn ogen weer richtte op Gateway. „Gateway redde het, deed mij zelfs de eer aan het zorgvuldig door te lezen. Tweemaal heb je het zelfs doorgelezen, niet Gateway? En daarna liet je het uit je handen vallen, daar het voor jou absoluut geen waarde had. En de kapitein zal je toen wel verteld hebben, dat ik, toen ik het briefje aan de zoldering spijkerde, verklaard had, dat dit het bewijs was, dat ik het raadsel had opgelost. De volgende morgen raapte ik het op, aangezien ik een zwak heb voor mijn eigen literaire creaties. Hier is het!"

Zijn gelaat was even ondoorgrondelijk als dat van een sphinx, toen hij het bewuste briefje op de tafel legde.

„Willen de heren misschien zo goed zijn het nogmaals door te lezen?"

Temple en Gateway keken elkaar even verwonderd aan en lazen dan het bekende briefje nog eens over.

„Onzin — niets dan onzin!" riep Gateway uit. „Je had er even goed in kunnen schrijven, dat appelmoes van appelen gemaakt wordt!"

„Juist", antwoordde Savoy, maar diep in zijn stem lag een klank van spot. „Niets dan onzin. Maar zou je me het genoegen willen doen het nog eens voor de derde keer door te lezen. Driemaal is scheepsrecht, weet je!"

„Wat bedoel je toch voor de duivel?" vroeg Gateway.

„Waarom doe je niet wat het briefje zo naïef verzoekt?" vroeg Savoy vriendelijk. „Het zegt: „Doorzoek het inwendige", is het niet? Doe het dan eens. Wat je moet doorzoeken? Het briefje natuurlijk. En dan zal je zien, dat het inderdaad, „hoogst opvoedkundig is", zoals in het schrijven vermeld staat."

„Man, ben je nu werkelijk gek, of hoe heb ik het?" vroeg Gateway stomverbaasd.

„Maar", ging de triomfantelijke Savoy voort, „als je ditmaal dan eens niets anders las dan de letters, waaronder ik met potlood een heel fijn stipje heb gezet. Ja, kijk maar goed — ze staan er heus onder, hoor! Probeer van die letters nu eens een volzin te maken!"

Gateway gritste het papier Temple's hand en begon te kennen naar letters, waaronder een stipje stond. Heel langzaam schijnbaar met enige tegenzin vormden zijn lippen de woorden: „Parks is de dader. Hij leeft..."

Naarmate hij het einde van de twee zinnen naderde, werd het gelaat steeds roder en langzaam stierf zijn stem weg. Eindelijk sloeg hij de ogen op en staarde Savoy aan, alsof hij een wonderlijk wezen was, dat hij nu voor het eerst zag. Hij was rood geworden dat het leek alsof al het bloed van zijn lichaam naar zijn gelaat was gestroomd. En heel langzaam... wijl een gevoel van verne... en onbehaaglijkheid zich van hem... dreigde meester te maken, be... een grote bewondering uit... heldere ogen te stralen.

„Mr Savoy", zeide hij plechtig, terwijl hij een paar maal het hoofd schudde, „ik ben een ezel. En u — u —" Hij zweeg en wendde zich beschaamd tot Dicks. „Dicks", mompelde hij, „breng me terug naar San Francisco. Ik vraag mijn ontslag aan. Ik ben klaar!"

Einde.